

POSTAL REGD.NO.PRAKASAM/16/2021-2023

REGD.NO. 37926/83

ESTABLISHED : 1983

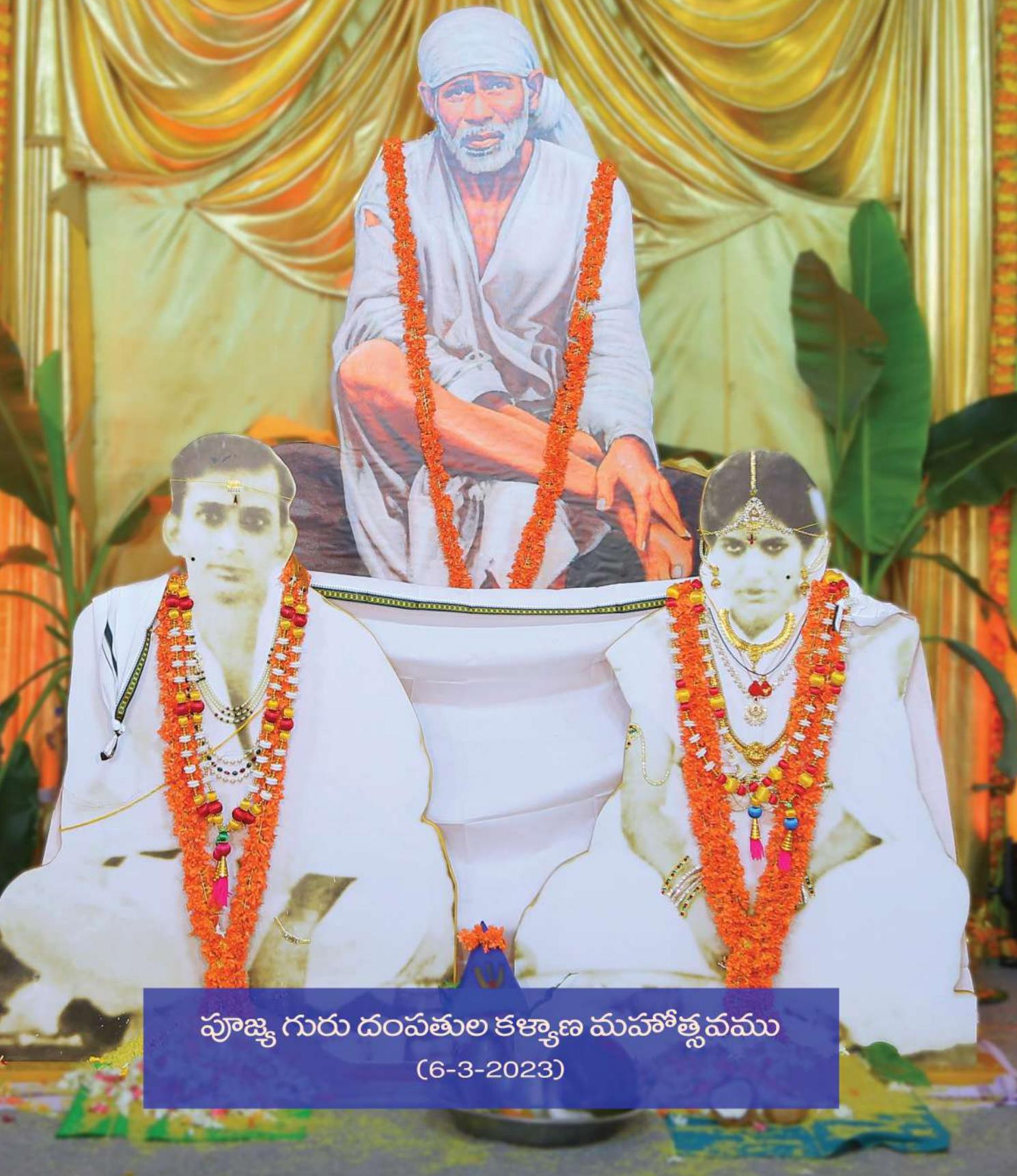
మార్చి 2023

వెల - ₹ 10.00

సంయుబంధ

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాసపత్రిక

సంపుటి: 40 సంచిక: 11

పూర్వాజ్ఞ గురు దంపతుల కళ్యాణ మహాత్మవము

(6-3-2023)

శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ బిప్య సన్మిధానము, గుమ్మితంపొడు గ్రామంలో జరుగు పూజ్యతీ
అలివేలుమంగా సమేత భరద్వాజ మహారాజ్ లీలా కళ్యాణ మహాత్మవ వేడుకలు.

మార్చి 5, 6 మరియు 7 తేదీలు - 2023

కార్యక్రమ వివరములు

మార్చి 5, 2023, ఆదివారం

ఉదయం కార్యక్రమములు

గం. 5.30 - పూజ్యతీ మాస్టరుగాలికి మరియు పూజ్యతీ అమ్మగాలికి మేలుకొలుపు సేవ,
విడిది గృహమునకు ఆహ్వానించుట.

గం. 6.00 - శ్రీ సాయిబాబా కాకడ ఆరతి.

గం. 7.30 - పూజ్యతీ అమ్మగాలి సమాధి అభిషేకము, ప్రత్యేక అలంకరణ.

గం. 8.30 - అల్పాహార వైవేద్య సేవ.

గం. 9.00 - ప్రసాద వితరణ.

గం. 9.30 - పూజ్యతీ భరద్వాజ మాస్టరుగాలిని వరుసిగా, పూజ్యతీ అమ్మగాలిని వధువుగా చేయుట,
వారి పాదుకలకు పంచామృతాలతో అభిషేకము,
- వేద పారాయణ,

- వస్తు సమర్పణ, మంగళ హారతులు.

గం. 12.00 - మధ్యాహ్న ఆరతి.

గం. 12.30 - మహా నివేదన,

తదనంతరము ప్రసాద వితరణ.

సాయంత్రం కార్యక్రమములు

గం 4.00 - పూజ్యతీ సాయిబాబాకు, పూజ్యతీ మాస్టరుగాలికి, పూజ్యతీ అమ్మగాలికి మరియు మహాత్ములకు
కాఫీ నివేదన.

గం 4.30 - పూజ్యతీ భరద్వాజ మహారాజ్, పూజ్యతీ అలివేలు మంగమ్మ ల ఎదురుకోలు మహాత్మవము,
వరపూజ, లగ్నపత్రిక.

గం. 6.30 - 'శ్రీ నల్మిష్టియ కూబిపూడి నృత్య నికేతన', ఒంగిలు వారిచే 'శ్రీ శిలాంగి సాయి బిప్య చరితం'
నృత్య రూపకం ప్రదర్శన.

గం. 9.00 - శేష హారతి.

గం. 9.30 - ప్రసాద వితరణ.

వీని వీలులకు చదువులేలా నేద్దాలి?

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

ఎష్టడూ ఏదో ఒక చింతలో మనిగే మనమంతా బాల్యమొక్కటే ఎంతో మధురమైనదని అనుకొనే సమయాలు తప్పకుండా ప్రతివారి జీవితంలోనూ వస్తాయి. "Heaven lies in our infancy" అన్న ఆంగ్ల కవి వాక్యం మనందరి వ్యధాకలిత హృదయాల మాటున ప్రతిధ్వనిస్తూంటుంది.

ఏ చింతలూ లేని బాల్యం పూర్జంగా గడిపే బంగారు అవకాశాన్ని తమ పిల్లలకు పూర్తిగా ఇవ్వాలని ప్రతి తల్లికి, తండ్రికి వుంటుంది. కాని కాలక్రమేణా కలిధర్షం దానిని గూడ కబశిస్తోంది. దేశకాల పరిస్థితుల ప్రభావంవలన జిడ్డలు పోటీ మీద సాచివారి పిల్లలకంటే త్వరగా అభిక విద్యావంతు లైటేగాని సుఖవంతమైన ఉన్నతోద్యోగులు కాలేరన్న ఆతురతతో పోటీలు పడి పిల్లలకు పైవేట్లు పెట్టించేవారు కొండరైతే, ఎంతైనా ఖర్చుచేసి తీవ్ర క్రమశిక్షణతో విద్యను గరిపే స్వాళ్ళు, కాస్యోంట్లలో చేర్చేవారు మరికొందరు. మొత్తానికి అందరి పిల్లలకూ హాయిగా ఆడుకొనే కాలం కరువై పోతోంది. అటి పెద్ద వారి దృష్టిలో శిక్షణ అయితే కావచ్చేమోగాని పిల్లల దృష్టిలో శిక్షే! చింతల మాలగా తయారైన జీవితవలయంలో బాల్యంగూడ యిమిడి పోతున్నది. అనాదిగా ప్రకృతి సాందర్భానికి, కవుల కావ్యాలకూ, మహార్షుల తాత్ప్రిక దర్శనానికి తమ గాంభీర్యాన్ని, రఘుజీయతనూ రంగలంచిన అరణ్యాలలోని ప్రకృతి సంపద ఈనాడెలా

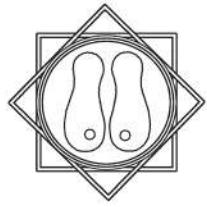
అంతలంచి పోతోంది అలానే మానవజీవితాని కంతటికీ మాధుర్యాన్ని పోందుపరచవలసిన బాల్యం ఆధునిక నాగలికతా ప్రభావంవల్ల వట్టిపోతోంది. ఈ విషయాన్ని కొంచెం వివరంగా పరిశీలిద్దాం.

బాల్యమనేబి ఒక జీవి యొక్క మనస్సు, శరీరము సంపూర్జంగా ఎదగని వయస్సు. మూడు, నాలుగేళ్ళ ప్రాయంలోని పిల్లవాడిని పారశాలలో అక్కరాలు బిడ్డమన్నపుడు అసలు అక్కరాలెందుకు ప్రాయడం నేర్చుకోవాలో అర్థం చేసుకోలేదు. అంతేగాక టీవర్ ప్రాసిచూపిన అక్కరాన్ని అదేరీతిన బిడ్డడానికి అవసరమైన అదుపు ఆ చిన్న పిల్లలకు తమ చేతి కండరాలపైన, నరాలపైన ఏర్పడడు. ఆధునిక మనస్తత్త్వశాస్త్రం ప్రకారం పెద్దలవలనే పిల్లలు కూడ ఎందుకు చేయాలో అర్థంగాని పనిని మనస్సుల్చిగా చేయజాలరు. ఇది గమనించని ఉపాధ్యాయులు పిల్లలను దండిస్తారు. అంతటితో ఆ పసిమనస్సులకు చదువు మీద విముఖత, భయమూ ఏర్పడతాయి. తాత్కాలికంగా గతిలేక పిల్లలు పాతాలు శ్రద్ధగా చదివినట్లు కనిపించినా అది కృత్తిమమూ, బాహ్యాడంబరము మాత్రమే! అలా తమ కిష్టం లేని బడికి విధిగా వెళ్ళమని నిర్వంభించే తల్లిదండ్రులు తమపై పేమలేని పరమ కిరాతకులుగా కనిపిస్తారు. ఎదుగుతున్న పిల్లల మనస్సులలో అలముకుంటున్నవిద్యపట్లపిముఖత, క్రమంగా తల్లిదండ్రుల పట్ల సమాజంపట్ల తిరుగుబాటు ధీరణిగా, ఒక విధమైన

సెరంగుబాబు

అధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాసపత్రిక

OFFICIAL ORGAN OF SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

సంపుటి:40

మార్చి-2023

సంచిక:11

పరమపూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగాలచే స్థాపించబడిన వ్యక్తిక పత్రిక,
మన ‘సాయిబాబా’

విషయ సూచిక

01.	పసి పిల్లలకు చదువులెలా నేర్చాలి?	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	03
02.	పరిపూర్ణ	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	06
03.	ధర్మ స్వరూపుడు	పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ	07
04.	మాతృదేవి స్వతులు	శ్రీమతి పిడూరి రాధ	10
05.	పూజ్య గురుదంపతుల కల్యాణ మహాత్మవం!!	శ్రీమతి టీ. పద్మావతి	12
06.	వార్తాలాపము	శ్రీమతి అడిదం వేదవతి	13
07.	శ్రీశ్రీ మాతా ఆనందమయి జీవితం మరియు బోధలు	శ్రీమతి శ్రీదేవి	16
08.	ఒహ స్నిధానములో బ్రహ్మనుభూతి పర్యాచిన వేడుకలు !!	శ్రీమతి టీ. పద్మావతి	18
09.	మార్గం చూపిన మహానీయుడు	శ్రీమతి సరోజినమ్మ	20
10.	మరికొందరు భక్తులు	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	22
11.	ద్వారకామాయి అనుభవమండపము	శ్రీమతి న్యాయపతి రేవతి	25
12.	ఆచార్యుని అద్భుత లీలలు	శ్రీ రాపూరు గోపాల్	27

చిరునామా

Sri Manga Bharadwaja Trust,
Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar,
Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068
Phone No. +91 - 74160 41550
www.saibharadwaja.org
www.saimasterforums.org

ఫోన్ ఎడిటర్: డా॥ ఆర్.ఎస్. శశిధర్, పిపోచ. డి

చందు వివరములు

విడి ప్రతి	:	రూ. 10-00
సంవత్సర చంద	:	రూ. 100-00

ఆణచి పెట్టుకున్న పగగా మారుతుంది. యుక్త వయస్సు నమీపించిన కొణ్ణి లీరు విభిగా వాలి కుటుంబాలకూ, సమాజానికి తలనొప్పిగా పరిణమిస్తారు. ధర్మమూ, సాటి ప్రాణిపట్ల అవగాహనే లేని అమానుషత్వమే జీవితంలో నెగ్గగలవన్న వైఖలి వాలలో గూడుకట్టుకుంటుంది. అందుకే వారు స్వతంత్రులయ్యే సమయానికి తల్లిదండ్రులను కుటుంబాన్ని హృదయపూర్వకంగా ప్రేమించి ఆదలంచలేని స్థితికి దిగజారుతారు. బాల్యంలో శరీరము అతి శీఘ్రంగా ఎదిగినట్లే పిల్లల మనస్సుకూడ వికసింపగల సామర్థ్యాన్ని కలిగివుంటుంది. అందుకే వారు అంతులేకుండా పెద్దలపై అనేక విషయాలను గూర్చిన ప్రశ్నలతో దాడి చేస్తారు. వాలి మనసు నెలిగి తగులీతిన చెప్పగలవారే దొరకాలిగాని ఆ వయస్సులో నేల్చినంత విద్యను మరే వయస్సులోనూ నేర్వలేరనే చెప్పాలి. ఆ దశలో సలయైన ప్రోత్సాహాన్ని పొందగల అద్భుతపంతుల మనస్సుతో వయస్సులో పొందిన వికాసాన్ని, తెలివితేటలను యుక్తవయస్సులో ఉన్నత విద్యలో ఉపయోగించి నిజమైన ప్రతిభావంతులన్నతారు. సహజంగా అంత తీవ్రజిజ్ఞాస కలిగియిండవలసిన పిల్లలు విజ్ఞానాన్నాళ్ళించే విద్యావ్యవస్థపట్ల ఈనాడింత తీవ్ర విముఖత కనపరుస్తున్నారంటే ప్రాథమిక విద్యావిధానంలోని లోపమే అభి. పిల్లలు భయభక్తులతో చదువుకుంటున్నట్లు కనిపించినప్పటికి విద్యపట్ల ఆసక్తిని తదితరులపట్ల ప్రేమనూ, సమాజంపట్ల మానవత్వాన్ని కోల్పోయిన వింత జీవులుగ మారుతున్నారు.

ప్రత్యేకంగా	పాతాలు	చెబుతున్నట్లు
తెలియసీయకుండా	విద్యను	ఆఫోదకరంగా,
ఆకర్షణీయంగా	పిల్లలకు	అంబించగల విధానం కావాలి.

ప్రేమ, బాధ్యతలతో రంగలించిన క్రమశిక్షణను వ్యక్తిగతమైన శ్రద్ధతో పిల్లల కంబింగల నైపుణ్యం కావాలి.

వాలి పసినరాలపైన, చేతికండరాలపైన వాలికి అదుపు లభించే లోపల ఆటల, పాటల, పద్యాల రూపంలో, కబుర్ల ద్వారానూ పరిజ్ఞానాన్నందించాలి.

సుమారు 5,6 సంవత్సరాలలో రచన యొక్క ఆవశ్యకతను వాలికి తెలియచెప్పాకనే ప్రాయడం నేర్చాలి.

అప్పటికే ఆఫోదంగా బోమ్మలు గీయడంలో కొంత నైపుణ్యమాళ్ళించిన పిల్లలు ఎట్టి శ్రమలేకనే చక్కగా ప్రాయగలుగుతారు.

విద్యాబోధన కేవలం వృత్తిగాకాని, మతప్రచార

లక్ష్యంతో గాని చేసేవాలికి ఇది సాధ్యం కాదు.

ఆదర్శమైన పారశాల ముఖ్యంగా రెండు జాగ్రత్తలను తీసుకోవాలి. ఒకటి, ఒక వంక విద్యార్థుల తల్లిదండ్రులకు పిల్లల పెంపకాన్నిగూర్చిన కొన్నిసూక్ష్మలను తెలియపరచాలి. రెండు, మరొక వంక పిల్లల వ్యక్తిగతమైన మనస్తత్వానికి అనుగుణంగా ఆట పాటల ద్వారా వాలికి సహజంగా బడి పట్ల వుండే భయాన్ని, విముఖతను తొలగించాలి. దండన బదులు శిక్షణ నిష్పటమంటే ఏమిటో తెలియాలి.

పాతాలు నేర్చడంలో ఆ పసి మనస్సుల కెలాంటి సమస్య లెదురోతాయో సూక్ష్మంగా గ్రహించి వాటిని తొలగించగల వ్యక్తిగతమైన శ్రద్ధ తీసుకోగల నైతిక బలము పారశాల నిర్వహకుల కుండాలి. పిల్లలపై నైతిక మతాచారాలను, సాంప్రదాయాలను బలవంతాన రుద్దడం తగదు. అలానే పాత్యంశాలను యాంత్రికంగా జ్ఞాపకముంచుకొనేలా చేయడమే కర్తవ్యంకాదు. వీటి వలన సకాలంలో వీటికి వ్యతిరేకమైన ప్రభావాలు సోకగానే ప్రతీకారంగా మనం వుద్దేశించిన దానికి వ్యతిరేకమైన పైఖలని పిల్లలు ఎబిగిన తరువాత అవలంబిస్తారు. అలా పాత్యంశాల విషయంలో వాలో సృజనాత్మకత, సహజమైన ఉత్సవత నశిస్తాయి. ఈ విషయంలో తగు జాగ్రత్తలు తీసుకోవడం నిర్దుష్టంగా మానవ జీవిత లక్ష్యాన్నార్థం చేసికొన్న వాలికే సాధ్యమవుతుంది. విద్యాబోధన కేవలం వృత్తిగాకాని, మత ప్రచార లక్ష్యంతో గాని చేసేవాలికి ఇది సాధ్యం కాదు.

జిడ్డలను ఈ దేశంలోని వాతావరణానికి, సాంఘిక పరిస్థితులకు అనుగుణమయిన వస్తుధారణ (Uniform) దగ్గర నుండి ఆ పసి మనస్సులకు నిత్యమూ విద్యాబోధన మధ్యలో అంబించవలసిన పోషక పాసీయాల వరకు నిశితమైన అవగాహనకలిగి వుండాలి. ముపై మంది బాలబాలికల కంటే ఎక్కువ మందిని ఒక ఉపాధ్యాయుని కప్పచెప్పడంలో యివేచి సాధ్య పడవు. “Penny Wise Pound Foolish” అన్న నానుడినసులించి తాత్కాలికమైన సౌలభ్యాన్నాసించి పిల్లల యావళ్ళేవిత శ్రేయస్సును, తల్లిదండ్రుల సుఖశాంతులను బలి చేసినట్లే అవుతుంది. వాస్తవానికి యింత బాధ్యతను గుర్తుంచి శ్రద్ధతో పహించగల వాలకప్పచెప్పడం కంటే చక్కగా విద్యారంభం మరొక్కటి వుండజూలదు. సహజంగా పిల్లలలో వుండే జిజ్ఞాసను సంతోషాన్ని పెంపాంబించే నిజమైన విద్య. ●

పరిప్రేక్ష

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్సిరాల భరద్వాజ

ప్రశ్న :- మన పెద్దలు ప్రతివాలనీ పుత్ర పొత్తుభిష్టురస్తు' అని ఆశీర్వదిస్తారు. ప్రాచీనులు పూజలలోని సంకల్పంలో గూడా అలానే చెప్పారు. అంటే బిడ్డలు - అందులో మగ పిల్లలు - ఎంత ఎక్కువ మంది కళ్లితే అంత సంతోషమన్న భావం వ్యక్తమవుతుంది. కాని నేటి సాంఘిక, ఆర్థిక పరిస్థితుల దృష్ట్యా అది వాంచనీయంగాదు. ఇప్పుడు సంతాసం విషయంలో మన దృష్టి ఎలా వుండాలి?

జవాబు :- శ్వతులు మానవుడు సంతానాన్ని బడసి పితృబుణం తీర్చాలన్నాయి. అయితే మీరు తలబినట్లు బహు సంఖ్యలో జిడ్డలుండాలని వారు చెప్పారు. మన తదనంతరము మనకు పిండిదుకాలయ్యించడానికి కొడుకులు లేకుంటే పుణ్యలోకాలు దక్కవని వారు చెప్పిన మాటలలో ఎంతో లోతైన భావమున్నాయి.

తమ జాతి, వంశము నిలవాలన్నాచి జీవులన్నింటికి ప్రకృతి సిద్ధంగా పున్న కోరిక. యోచనాశక్తి గల మానవులు తమ సంతాసం ఉత్తమంగానూ, పవిత్రంగానూ రూపొంది వంశానికి కీర్తి, పుణ్యము గడించాలని ఆశించడం సహజం. అది స్వార్థంగాదా? పైగా వారు కీర్తి గడించినందువలన గతించిన పెద్దలు పై లోకాలలో పాందేదేమటి? ఉత్తమవంశంలో యోగ భ్రష్టులైన ఉత్తమ సాధకులు జన్మించి తమ యోగాన్ని కొనసాగించుకోవాలని వారి కోరిక. ఉత్తముడైన యోగి, జ్ఞాని, జ్ఞాన వైరాగ్యాలుగల సన్మాని జన్మిస్తే కొన్ని తరాల పెద్దలు గూడ తలస్తారని బుఱి వాక్యము. మానవాళికి గూడ ఎంతో మేలు జరుగుతుందిగదా! ఇలాంటి జగద్వాతావికి దీహదం చేయటమే ప్రతి కుటుంబం యొక్క పవిత్ర కర్తవ్యమని పెద్దలభావం. అదే జన్మసార్థకత.

ఇలాంటి వంశోద్ధారకులైన జిడ్డల జననమే ఆశీస్తులతో సూచించబడింది గాని కేవలం కోడిపిల్లలలాగా సంఖ్య ప్రధానమని తలచరాదు. కారణం బహుళ సంతతి దలద్ర లక్షణంగా పలుచోట్ల ప్రాచీన ర్థంధాలలో కన్పిస్తుంది.

అంతేగాదు పవిత్రమైన ధర్మాచరణలేని జిడ్డల వలన పితృదేవతలు సైతం అధీగతి పాలవుతారని, అట్టివారు కేవలం లాంచనంగా శ్రాద్ధాచి కర్మలు చేసినా వ్యర్థమని ధర్మశాస్త్ర ర్థంధాలు చెబుతున్నాయి. భగవంతునియందు నిజమైన భక్తి లేనివాడికి కర్మాచరణ పలితం శూన్యమని ధర్మశాస్త్రాలన్నీ చెబుతున్నాయి. కనుక కళ్లిన పరిమితమైన కొబ్బిమంది సంతతి ఉత్తమ సంస్కారవంతులు గావాలన్నాది పెద్దల ఆశీర్వచనానికి అర్థము. అంతేగాదు, ఇద్దరు లేక ముగ్గురు జిడ్డలు కలిగాక దంపతులు సోదరీ సోదరులవలె జీవించగల్చండం మానవ జీవితాదర్శంగా చెప్పబడ్డచి. కారణం పరిమిత సంఖ్యలో జిడ్డలుంటే తల్లిదండ్రులు వారి విద్య, పెంపకాలలో తగు శ్రద్ధ తీసుకొని వారిని సంస్కరించడం సాధ్యమౌతుంది. ఈ విషయాన్నే శ్రీ రామకృష్ణ పరమహాం ఎన్నో సందర్భాలలో సూచించారు.●

(ఏప్రిల్ 2013 సాయమిబాబా మాసపత్రిక నుండి)

భద్ర స్వరూపుడు

పూజ్య గురుపత్రి శ్రీ అలివేలు మంగమ్

“ఓ మో విర్పావాన్ ధర్మః” అన్నారు పెద్దలు. అంటే శ్రీరాముడు ధర్మస్వరూపుడు అని అర్థం. అంతేగాదు. ఆయన పితృవాక్యపరిపాలనా దక్షుడు, ఏకపత్మివ్రతుడు, ఆర్థిత రక్తకుడు, భక్తజన శియుడు, దుష్ట సంహోరకుడు, గురుసేవావ్రతుడు, పరమ వైరాగ్యమూర్తి - ఇలా ఎన్నో సద్గుణాలు శ్రీరామునిలో నిండివున్నాయి. శ్రీరాముడు తనను తాను మానవునిగానే భావిస్తున్నానని చెప్పినప్పటికే (ఆత్మానం మానుషం మన్యే) ఆయన మానవాతీతుడనీ, అవతార పురుషుడనీ ఆయన గుణాలు, చర్యలు మనకు తెలియజేస్తాయి.

ఎవరైనా ధర్మంగా వుంటే శ్రీరాముడంతటి ధర్మ తత్త్వరుడని, పరశ్రీవైపు కన్సుత్తి మాడనివారిని శ్రీరాముడంతటి సాశీల్యుడని, మంచి గుణాలు కలవాడిని, ‘రాముడు మంచి బాలుడు’ అనుట్టు వుంటాడనీ - ఇలా మానవులలో వున్న సద్గుణాలను శ్రీరాముని గుణాలతో పాశ్చి చెప్పడం లోకంలో పరిపాటి.

పరిపూర్ణ మానవుడే రాముడని, మానవత్వం అంటే ఏమిటో, పరిపూర్ణ మానవుడు ఎలా వుంటాడో తెలియజేప్పడానికి భగవంతుడు ఆటువంటి అవతారం ధరించాడనీ పెద్దలు అంటారు.

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలలో శ్రీరాముని దివ్యగుణాలను మనం దల్చించవచ్చు. ఆయన ధర్మ స్వరూపుడుగాను, పరిపూర్ణ మానవునిగానూ, ఆయనను నిశితంగా గమనించినవారికి దర్శనమిస్తారు.

శ్రీరాముని వలనే ఆయన తమను తాము సామాన్య

మానవునిగానే తలచేవారు. ప్రవర్తించేవారు. అయినా ఆయనలోని సద్గుణాలు ఆయనను మనం పరమ పూజ్యులుగా భావించడానికి నిదర్శనంగా నిలుస్తాయి. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలలో వున్న దివ్యగుణాలను మచ్చుకు కొన్నింటిని యిప్పుడు మనం స్కలించుకుండాము.

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు సృష్టి తత్త్వము, జనన మరణాల తత్త్వము, మానవ జీవిత లక్ష్యము మొగాన వాటి గులించి తీవ్ర చింతన చేసి తీవ్ర వైరాగ్యమూర్తియైనారు. ఆయనకు తత్త్వచింతన పట్ల తప్ప మరి అన్యమైనవాటి పట్ల ఆసక్తి లేదు. ఆ కారణంగా ఆయన వైవాహిక జీవితం పట్ల విముఖత చెంబి వివాహం చేసుకోకూడదని నిర్ణయించుకున్నారు.

తండ్రిగారైన శ్రీమాన్ ఆనంతాచార్యులవారు ఆయనను గృహస్తాత్మమం స్వీకరించవలసిందిగా ఎంతగా చెప్పినా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు తమ ఆశయాలను తండ్రిగాలికి వివరించి తమ నిర్దయాన్ని ఆయన అంగీకరించేటట్లుగా ఆయనను సమాధానపరచారు.

శ్రీమాన్ అనంతాచార్యులవారు కుమారుడు చెప్పిన సహీతుకమైన కారణాలపట్ల సంతోషం వ్యక్తపరచి ఆయన సంకల్పాన్నే అంగీకరించినప్పటికే తమ కుమారుడు గృహస్తాగా జీవించాలనే ఆకాంక్ష ఆయనకు లేకపోలేదు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు సర్వమూర్తిజించి సన్యాస్తాత్మమం స్వీకరిస్తాడేమోనని, తపస్సుకై ఆరణ్యాలకు వెళ్ళిపోతాడేమోనని ఆయన ఆందోళన చెందుతుండేవారు. ఒకసారి ఆయన తమ బాధను పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల వద్ద వ్యక్తపరచి, కనీసం తాము జీవించి వున్నంతవరకైనా

సన్మసించనని, ఎక్కడకు వెళ్లనని వాగానం కోరారు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారుకి అది అంగీకారమైన విషయం కానపుటికీ తండ్రిగారి ఆవేదనను అర్థం చేసుకుని ఆయన కోలికను తీర్చడం తమ ధర్మమని తలచి అంగీకిలంచారు. ఆయన సంతోషంగా పితృవాక్యపరిపాలన చేసారు.

శ్రీరాముడు అనేకమంచి బుషులను సేవించారు. వారి ఆశీస్సులను పాంచారు. వారందరూ శ్రీరాముని అవతారపురుషుడని కీర్తించారు.

అలాగే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఎంతోమంచి మహాత్ములను దర్శించారు. వారి ఆశీస్సులను పాంచారు. వారి చేతనే ఆయన మహాత్ముడని కొనియాడుడౌరు.

యజ్ఞరక్షణార్థమై శ్రీరాముని తమ వెంట తీసుకువెళ్లిన విశ్వామిత్రుడు యజ్ఞానంతరం మిథిలా నగరానికి గూడ తమ వెంట తీసుకువెళ్లాడు. అక్కడ సీతాస్వయంవరం జరుగుతున్నాయి. ఎందరో రాజులు ఆహోనితులై స్వయంవరానికి హజరైనారు. అయితే శ్రీరామునికి మాత్రం స్వయంవరం మీద ఆసక్తి లేదు. ఆ రాజులందరూ శివ ధనుస్సును ఎక్కుపెట్టడానికి ప్రయత్నించి విఫలులపుతున్నారు. తాను శక్తిమంతుడనని తెలిసినపుటికీ శ్రీరామునికి మాత్రం అట్టి ఆలోచనే రాలేదు. అందుకనే అట్టి ప్రయత్నం చేయడానికి పూనుకోలేదు. కేవలం విశ్వామిత్రుని అజ్ఞమేరకు మాత్రమే ఆయన శివధనుస్సును

ఎక్కుపెట్టడానికి సంసిద్ధుడైనాడు.

అలాగే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు గూడ వివాహం చేసుకోమని ఎంతోమంచి ఆయనకు ఎంతగానో చెప్పినపుటికీ ఆయన వివాహం పట్ల తమ విముఖతనే వ్యక్తం చేసారు. చివరకు తమ గురువైన శ్రీ శిలిదీ సాయినాథుని ఆదేశానుసారం మాత్రమే వివాహం చేసుకున్నారు.

ఆయన తమ తల్లిదండ్రులపట్ల, భార్యాజిడ్డలపట్ల, బంధుమిత్రులపట్ల తమ ధర్మాన్ని ఎంతగా నిర్వించాలో ఆయనతో పరిచయమున్నవారందలకి విధితమే.

ఆయన ధర్మాన్ని ఎన్నడూ తప్పలేదు. బ్రహ్మచారిగా వున్నప్పుడు ఖచ్చితమైన బ్రహ్మచర్యాన్ని పాటించారు. గృహస్థుగా వున్నప్పుడు గృహస్థధర్మాన్ని నిర్మపంగా పాటించారు. గృహస్థు ఎలా వుండాలో, బ్రహ్మచారి ఎలా వుండాలో ఆయన తమ ఆచరణ ద్వారా తెలియజేసారు.

అంతేగాదు, ఆయన నేటి సామాజిక వ్యవస్థలోను, ఆధ్యాత్మిక వ్యవస్థలోనూ జరుగుతున్న ధర్మ భ్రష్టతను ఎదుర్కొన్నారు.

హేతు, నాస్తికవాదుల వలన భగవంతుని ఆస్తిక్యాన్ని శంకించి ధర్మభ్రష్టమవుతున్న సమాజాన్ని సలభిద్ధడానికి ఆయన హేతు నాస్తికవాదులను డీకొన్నారు. తమ వాదనాపటిమతో వాలిని ఎదుర్కొనడమేగాక హేతు, నాస్తిక వాదాలకు సవాలుగా ఆయన ‘ఏది నిజం?’, ‘బిజ్ఞాన బీచికలు’ అన్న గ్రంథాలను రచించి లోకానికి అంబించారు. అఖి చబివినవారెవరైనా

భగవంతుని ఆస్తిక్యాన్ని శంకించరు.

కలి ప్రభావము వలన, పరదేశీయుల పొలన వలన క్షీణించిపోయిన మన సంస్కృతిని పునరుద్ధరించడానికి ఆయన ప్రస్తుతం మన వ్యవస్థలో వున్న లోటుపాటును సపలంచుకోవడానికి ఎన్నో సూచనలను యిచ్చారు.

ఆధ్యాత్మికత పేరట ప్రజలను మోసగేస్తున్న నకిలీ గురువుల, స్వాముల బాల నుంచి ప్రజలను రక్షించడానికి ఆయన నిజమైన ఆధ్యాత్మికత గూర్చి, నిజమైన ఆధ్యాత్మికవేత్తలు, మహానీయుల గూర్చి తెలియజేస్తూ ర్ఘంధాలు రచించారు. ఉపన్యాసాలు యిచ్చారు. అట్టిహాలిని కొందరిని పరిచయం చేసారు గూడ.

ఒకసారి పూజ్యాల్మి మాస్టరుగారు శ్రీ ఆనందమయిమాత దర్శనార్థమై నైమిశారణ్యానికి వెళ్లారు. అక్కడ భాగవత ప్రవచనం చేస్తున్న శ్రీ అఖండానంద సరస్వతి అను మహానీయునితో ఆయన ధర్మప్రతిష్ఠాపన విషయమై ప్రశ్నించారు. అప్పుడు అఖండానంద సరస్వతి పూజ్యాల్మి మాస్టరుగాలతో, “ఇప్పుడు నువ్వు, నేనూ చేస్తున్న పని అదే గదా! (అంటే ధర్మప్రతిష్ఠాపనే గదా!)” అన్నారు. పూజ్యాల్మి మాస్టరుగారు ధర్మ తత్త్వరుడనడానికి గాని, ధర్మ ప్రతిష్ఠాపకుడు అనడానికి గానీ ఇంతకంటే నిదర్శనం ఏమి కావాలి?

ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ చలించని నిశ్చింత పూజ్యాల్మి మాస్టరుగాల స్వంతం. అయోధ్యరాజ్య పట్టాభేకానికి సంసిద్ధుడై తండ్రి వద్దకు వెళ్లిన శ్రీరామునికి అరణ్యానికి వెళ్లవలసిన పరిస్థితి ఏర్పడింది. అయినా ఆయనలో ఎటువంటి చింతా కనిపించలేదు. ఏ విధమైన భీరత్వంతో లోపలికి వెళ్లాడో అదే విధంగానే అంతఃపురంలో నుంచి బయటకు వచ్చాడు. ఆయన ముఖంలో ఎటువంటి మార్పు కనిపించలేదట!

అలాగే పూజ్యాల్మి మాస్టరుగారు 12 సం॥ల పాటు విద్యానగర్ లో సత్పుంగాలు చేసారు. సాయిబాబా గూర్చి ప్రచారం చేసారు. అక్కడ సాయి మంబిరాన్ని నిర్మింపజేసారు. ఆ వెంటనే అక్కడనుంచి ఆయన వెళ్లిపోవలసిన పరిస్థితి ఏర్పడింది. అప్పుడు ఆయన నిశ్చింతగా అక్కడనుంచి వచ్చేసారు. తామింత శ్రమపడి మందిర నిర్మాణ కార్యక్రమం జరిపించానని గాని, అక్కడ అటువంటి పరిస్థితులు కల్పించినవాలిపై కినుక

వహించడంగానీ, ఆయన చేయలేదు. అంతకుముందు ఎలా వున్నారో, ఆ తర్వాతగూడ అలాగే వున్నారు.

సచ్చిలత, సాభ్రాత్మత్వము, దయ, క్షమ, శాంతి, ఆర్థిత వత్సలత, ఆర్తతూళ పరాయణత, దానము మొ॥న వస్తు పూజ్యాల్మి మాస్టరుగాలికి పెట్టిని భూషణాలు. ఇవస్తు అతిశయోక్తులేమానని కొందరు అనుకోవచ్చు. “ఆయన రాముడంతటి వాడా?” అని గూడ కొందరికి అనిపించవచ్చు.

చివరగా ఆందుకు ఒక ఉదాహరణ:

బంగిలులోని జె.వి. సుబ్బయ్యగాలింట్లో ఒక తల్లి కొడుకులు అడ్డెకు వుంటుండేవారు. తల్లి చాలా వృద్ధురాలు. ఆమెకు 80 సం॥లకుపైనే వయస్సు. ఆమెను అవ్వగారు అని అందరూ పిలుస్తుండేవారు. ఆమె తన చిన్నతనంలోనే ఒక గురువు వద్ద శ్రీరామ తారక మంత్రాన్ని ఉపదేశంగా పాంచి, అప్పటినుంచి దీక్షతో, భక్తితో శ్రీరాముని సేవిస్తుండేది. ఒకసారి పూజ్యాల్మి మాస్టరుగారు జె.వి.సుబ్బయ్యగాలి ఇంటికి వచ్చారు. అప్పుడామె ఆయనను దల్చించుకున్నది. ఆ తర్వాత ఒకరోజున తెల్లవారురూమున పూజ్యాల్మి మాస్టరుగారు ఆమెకు స్వప్నంలో దర్శనమిచ్చారు. స్వప్నంలోనే ఆమె పూజ్యాల్మి మాస్టరుగాల పాదాలకు నమస్కారం చేసుకుని లేచేసులికి ఆయన శ్రీ కోదండ రామునిగా దర్శనమిచ్చారు. కొళ్ళినేపటి తర్వాత ఆయన మళ్ళీ మామూలుగా పూజ్యాల్మి మాస్టరుగాలి లాగానే కనిపించారు. ఆయన నవ్వుతూ ఆమెతో, “ఏమ్మా బాగున్నావా?” అని పలకలించారు. ఆమె ఆనందంతో, “సీవే నా రామయుతంద్రివి!” అంటూ ఆనందభాష్యాలు నిండిన కన్నులతో ఆయనను చూస్తుండగా మళ్ళీ ఆమెకు ఒక్క క్షణంకాలంపాటు అదే శ్రీరామ దర్శనమైంది! ఇది చాలు మనకు - ఆయన ఎవరో తెలియడానికి!!

ఈ కృతజ్ఞతా మహాత్మ సందర్భంగా శ్రీ సాయినాథుని, పూజ్యాల్మి మాస్టరుగాలని వారి యొక్క ఆశీస్తులు మనందరికి ప్రసాదించమని, శ్రీరాముని యొక్క సద్గుణాలను మనమూ పెంపాందించుకునేలా చేయమని ప్రార్థించాము. ఈ ఆరాధనా మహాత్మ సందర్భంగా మలింత ఆరాధనతో వాలని సేవిద్దాము.

జై సాయి మాస్టర్!!

మాత్రం న్యుఅలు

శ్రీమతి పిడ్డారి రాథ

పూజ్య శ్రీ అలివేలుమంగమ్మ-
తల్లితో తన స్ఫుర్తులను
అనుభవాలను, అనుభూతులను
నాగోలు సత్యంగసబ్యూరాలు శ్రీమతి
రాథ ఈ విధంగా తెలియచేస్తున్నారు...

మా ఇంట్లో చిన్నప్పటినుండి
పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల ర్యాల
పారాయణ జరుగుతుండటం
వలన మాకు పూజ్యశ్రీ అమృగారు,
పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఎంతో
గొప్పవారనిపించేది. మేము తరచుగా
ఒంగోలులో పూజ్యశ్రీ అమృగాల
దర్శనానికి వెళుతుండేవారము.
పూజ్యశ్రీ అమృగాల దగ్గరకి ఎప్పుడు
వెళ్లినా మనసుకు ఎంతో ఆనందంగా
పుండేది. అంతకుమించి పూజ్యశ్రీ
అమృగాల గులంచి ఏమీ తెలిసేది
కాదు. నేను వెళ్గానే, “బాగున్నావా?
ఇంట్లో అందరూ ఎలా పుండు?”
అన్న పలకలంపు చాలా ఆప్యాయంగా
పుండేది. వాలి ఇంట్లో చిన్న చిన్న సేవలు
చేసుకుంటూ పుండేవారము.

ప్రమీల ఆప్టట్లో నా స్నేహితులు. ఇప్పుడు మా ఆడపడుచు. మా యిద్దలికీ పూజ్యశ్రీ అమృగాలికి, పూజ్యశ్రీ

మాస్టరుగాలికి ఇక్కడకు వంట చేసే
అవకాశం కొన్ని రోజులపాటు కలిగింది.
అప్పుడు పూజ్యశ్రీ అమృగారు ఏ పనైనా
ఎలా చేసుకోవాలి చెప్పేవారు. “ప్రతి
పనినీ స్వరం చేసుకుంటూ బాబా
పరంగా, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల పరంగా
చేసుకోవడం అలవాటు చేసుకోవాలి.
ఉదాహరణకు వంటచేస్తుంటే పాయియై
వెలిగించినపుడే, “బాబా మీకు వైవేద్యం
పెట్టడానికి ఈ వంట చేస్తున్నాను.
ఈ ప్రసాదం తినడంవల్ల మాకు
మంచిబలము, ఆరోగ్యము, తెలివితేటలు
ప్రసాదించు తంత్రి!” అని నమస్కారం
చేసుకోమనేవారు. ‘బాబా మన ఇంట్లో
పున్నారు!’ అనే భావన పెట్టుకుని ఇల్లు
శుభ్రంగా పుంచుకోవడం, ఆయనకు
వైవేద్యం పెట్టడం, హోరతులు యిప్పడం
అలవాటు చేసుకోవాలని చెప్పేవారు.

ఒకసాల జిల్లాజ్ఞమూడిలో
అమె చేసిన సేవ గులంచి పూజ్యశ్రీ
అమృగాలని అడిగితే యిలా చెప్పారు:
“అన్ని రకాల పనులూ చేశాను. కూతి
పనులు, పాలం పనుల దగ్గరమంచీ,
ఒకటేమిటి?.. అన్ని పనులూ చేశాను.
నేను అక్కడికి వెళ్లినప్పుడు కొణ్ణిగా
లాపుగా పుండేదాన్ని. తరవాత బాగా

సన్నబడిపోయి, అస్తిపంజరానికి
చర్చం తొడిగినట్లు అయిపోయాను.
నేను పచ్చని పసిమి. కానీ అక్కడి తాపీ
పని వల్ల జుట్టు బాగా ఊడిపోయి
బాగా నల్లబడిపోయాను. అయినా
ఏమీ లెక్కచేసేదాన్ని కాదు. ఏ రోజైనా
ఆరోగ్యం బాగోలేక కొణ్ణిగా మాత్రమే
సేవ చేసుకుంటే, ఆరోజు, ‘నేను ఏం సేవ
చేశానని ప్రసాదం తీసుకోవడానికి?’
అనిపించేబి. ఏ పని చేస్తున్నా అమ్మ
స్వరం చేసుకుంటూ చేసేదాన్ని. అమ్మని
విడిచి పుండలేకపోయేదాన్ని” అని
చెప్పారు.

“జిల్లాజ్ఞమూడిలో పున్నప్పుడు
మాకు శ్రీసూక్తం నేర్చించడానికి
ఒకాయన వచ్చేవారు. మేము
కొంతమందిమి అమ్మ పుండే
గదికి వెనకాల గదిలో కూర్చుని
నేర్చుకునేవాళ్ళం. ఆయన శ్రీ సూక్తంలో
ఒకొక్క వరస చెబుతుంటే, నేను
పాల్లుపోకుండా అలాగే చెప్పుండేదాన్ని.
ఇదంతా పక్క గదిలో పున్న అమ్మ విని,
‘మంగ ఆయన దగ్గర నేర్చుకుంటున్నట్లు
లేదు, ఇద్దరూ పాటటాపాటటేగా చెప్పున్నట్లు
పుంబి!’ అనీ, నన్ను ‘మునాపాటి’ అనీ
అనేవారు.” ఇలా అప్పుడప్పుడూ

పూజ్యశ్రీ అమృగారు జిల్లెళ్ళమూడి విషయాలు చేపేవారు.

నాకు 2002లో రమేష్ గాలితో వివాహం నిశ్చయం అయ్యంది. వాళ్ళది ఒంగోలు. నేను ఆ సమయంలో ఘోదరాబాదు బిక్కడపల్లిలో పూజ్యశ్రీ అమృగారి దగ్గర నేవ చేసుకునేదాన్ని. “అమృగారు! పెళ్ళున తరవాత తరచూ మీ దగ్గరకి రాలేనేమో!” అని బాధపడుతుంటే, “లేదు, రాధ ఘోదరాబాదు వచ్చేస్తుంది!” అని పదే పదే అనేవారు. అలాగే మేము 2009వ సంవత్సరంలో నాగోలు వచ్చి పూజ్యశ్రీ అమృగారి సన్నిభిలో వుండిపోయాము! ఇది పూర్తిగా పూజ్యశ్రీ అమృగారి సర్వజ్ఞత్వానికి, నామై వారికి వున్న అపార కరుణకి నిదర్శనం. నాకు పూజ్యశ్రీ అమృగారి దగ్గర వున్న ప్రతి నేవ చేయాలనిపించేబి. అలా నేవ చేస్తున్నట్లు కలలు కూడా వచ్చేవి. ‘ఇలా కల వచ్చింది అమృగారు!’ అంటే ఆ నేవలు చేయడానికి నాకు అవకాశం యచ్చేవారు.

మాకు పొప పుట్టిన తరవాత అప్పుడప్పుడూ పూజ్యశ్రీ అమృగారి

దర్శనానికి వెళ్ళినప్పుడు ఎన్నో విషయాలు పూజ్యశ్రీ అమృగారితో చెప్పుకోవాలనిపించేబి. తీరా అక్కడకి వెళ్ళిక మనసెంతో ప్రశాంతమై అన్న మల్చిపోయేదాన్ని. కానీ పూజ్యశ్రీ అమృగారే అన్ని విషయాలూ అడిగి తెలుసుకునేవారు. కొన్ని మౌనంగా వినేవారు, కొన్నిటికి “అలాగే” అనేవారు. అంతే! అవస్త్రాన్ని ఎలా జరిగితే మంచిదో అలా జరిగిపోయేబి! తరవాత యివస్త్రా పూజ్యశ్రీ అమృగారు చేసిన లీలలని నాకు అర్థమయ్యామి. అదే మాట నేను పూజ్యశ్రీ అమృగారితో అంటే, “అదేమీకాదు, బాబా, మాస్టరుగారు అలా చేస్తారులే!” అని నవ్వి పూరుకునేవారు.

సత్సంగాలలో పూజ్యశ్రీ అమృగారు చెప్పిన కొన్ని విషయాలు:

“ఇతరులకు మనం సహాయం చేసినప్పుడు, మరలా మనకు అవసరమైనప్పుడు వాళ్ళ సహాయం చేయకపోతే వాళ్ళపై దేశం రాకుండా వుండటానికి ‘వాళ్ళే అసలు లేకపోతే మనం ఎలా వుండేవాళ్ళం?’, అని ఆలోచించుకోవచ్చు. లేదా వాళ్ళ అలా ప్రవర్తించడం బుణానుబంధం

అనుకోవచ్చు. లేక ‘మన పూర్వకర్మ వాళ్ళ చేత అలా ప్రవర్తింపచేసించి’ అనుకోవచ్చు. అలా అనుకుంటే ఇతరులపట్ల మనకు దేశం కలగదు” అని చెప్పారు.

“మనం ఏ ఆత్మమానికైనా, మరక్కడికైనా వెళ్ళినప్పుడు, ఏ లక్ష్మణతో అక్కడకి వెళ్ళిమో గుర్తుపెట్టుకుంటూ, కాలాన్ని వృద్ధా చేసుకోక, అక్కడి పద్ధతుల ప్రకారం పారాయణ, ధ్యానం చేసుకుని, కానేపు కూర్చుని వెంటనే బయలుదేరాలి. ఎక్కువ కాలమున్నకొండ్రి మామూలు పరిస్థితుల మీదకు మన మనస్సు మళ్ళీ, లక్ష్మీన్ని గుర్తుపెట్టుకోలేము” అని చెప్పారు.

ఒకావిడ పూజ్యశ్రీ అమృగారితో తన బాధను చెప్పుకోగా పూజ్యశ్రీ అమృగారు, పారాయణ చేయమని చెప్పా, “మన కర్మ చాలా పెట్టుకొని, ఆయనను కొట్టిగా ప్రార్థిస్తే ఎట్లాగ? బాబాను ఎంత ఎక్కువగా ప్రార్థిస్తే అంత త్వరగా మనకు ఫలితం కనిపిస్తుంది. డాక్టర్ దగ్గరకు వెళ్ళినప్పుడు ఆయన యిచ్చిన మందును ఒకరోజు వేసుకుని ఆపితే రీగం తగ్గదు. కాబట్టి రీగం తగ్గేంతవరకు మనం మందు ఎలా వాడతామో, అలాగే మన సమస్య తీరేవరకు బాబాను ప్రార్థించాలి. మనల్ని ఆదుకునేవారు ఆయనకంటే యింకెవ్వరూ వుండరు” అని చెప్పారు.

ఇలా ఎన్నో మంచి విషయాలు చెప్పి, నేవలు ప్రసాదించి, వారి సన్నిభిలోనే వుండే జీవితాన్ని అనురహించిన పూజ్యశ్రీ అమృగారికి, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారికి అనేకానేక కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటున్నాను. ●

పూజ్య గురుదంపతులు

కల్యాణ మహేశ్వరు !!

శ్రీమతి టె. ఏడ్రావుతి

కళ్యాణము చూడ రారండి,
పరమేశ్వరుని కళ్యాణము చూడరారండి,
కన్నవారికి విస్మయారికి
ఇహపరంబుల నొసగునట్టి,
మంగళప్రదహూ
అలివేల్సంగాంబా భరద్వాజుల,
కళ్యాణము చూడారారండి....

ఎ ని, యావన్సుంది ఆ నం దో తా సి హో ల తో అంతకు మించిన భక్తి శ్రద్ధలతో, ఎన్నో ప్రాంతాలలో ఈ కల్యాణ మహాత్మవాన్ని జరుపుకున్నారు. మనందరం ప్రతి సంవత్సరం జరుపుకునే శ్రీ సీతారాముల, శ్రీ శివపొర్పుతుల కళ్యాణం లాగే, మన గురుదంపతుల కల్యాణ మహాత్మవం కూడా ద్విగుణీకృత ఉత్సాహంతో ఒక సంవత్సరం కన్నా ఇంకొక సంవత్సరం అభిక సంఖ్యలో, అత్యధిక ప్రాంతాలలో జరుపుకుంటున్నారు.

కావలి, బాపట్ల, పామూరు, చీరాల, ఎలమర్రు ప్రాంతాల్లో విద్యానగర్ తపాలవనంలో, ఒంగోలు పూజ్యశ్రీ మాస్టర్ గాల నిలయంలో, గుమ్మజంపాడు మాతృశ్రీ సన్మిథిలో,, హైదరాబాద్ నాగోలు మొదలగు అనేక

ప్రాంతాలలో గురుదంపతుల కల్యాణ మహాత్మవం జరిగింది. ఇవి మాత్రమే కాక ఎంతోమంచి తమ తమ గృహాలలో కూడా పూజ్య అలివేలుమంగా భరద్వాజుల కల్యాణ మహాత్మవాన్ని జరుపుకున్నారు.

తిథి ప్రకారం వారి వారి ప్రాంతాల్లో కళ్యాణమహాత్మవం జరుపుకోవడం మన ఆనవాయితీ. పూజ్యశ్రీ అమృగారు దేహారులై పున్సప్పుడు, హైదరాబాద్ నాగోలు లో తిథిప్రకారం కల్యాణం రోజున సాధారణ పూజ చేసుకుని, మార్చి 6 వ తేదీన అన్నప్రాంతాల సత్సంగ సభ్యులతో కలిసి విశేషంగా జరుపుకోవడం గత ఐదు సంవత్సరాలుగా జరుగుతోంది. ఈ సంవత్సరం నాగోలు సత్సంగసభ్యులు కూడా అందరి సత్సంగసభ్యులలాగే ఈ కల్యాణ మహాత్మవాన్ని 'గోటేటి ఫంక్షన్ హోల్' లో విశేషంగా జరుపుకున్నారు.

శ్రీమతి లయరాగిత ద్వారకనాథ్ గార్లు, పెళ్ళికుమారుని తరపున, శ్రీమతి వేదవతి శ్రీకాంత గార్లు పెళ్ళికుమార్తె తరపున పెళ్ళి పెద్దలుగా వ్యవహారించారు. ముందుగా గురుదంపతుల వివాహానికి

కారణమైన శ్రీ సాయినాథులవారు, అందంగా అలంకరించిన వేచికపై ఆసీనులయ్యారు. వారితో పాటు ఈ బృహత్తార్యానికి కారకులైన శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు, శ్రీ చీరాలస్వామి తో పాటు పూజ్యశ్రీ మాస్టర్ రుగారు సూచించిన అనేక మంచి మహాత్ములు వేచికనలంకరించారు. వేరే ప్రాంతాలనించి, జంటనగరాలనించి వచ్చిన సత్సంగసభ్యులు రెట్టించిన ఉత్సాహంతో, 'నేను సైతం' అంటూ ఈ మహాదవకాశంలో పాలుపంచుకుంటున్నారు.

సుముహూర్త సమయం రానే వచ్చించి విపులు వేదమంత్రాలు పతిస్తూ, కల్యాణ మహాత్మవం జరిపిస్తూ పుంచే, గగనమంతా వేదఫలోపతో దద్దలల్గ భూమాత ఆనందంతో పులకలంచి పుసీతురాలైంది. భూమ్యకాశాల పైన కిందా వున్న లోకాలస్నీ తలించాయి. ముప్పె మూడుకోట్ల దేవతలు, అనేకమంచి మహాత్ములు, బుములు, మునులు భుట్టె జరిగే మంగళప్రదమైన అలివేల్సంగా భరద్వాజుల కల్యాణ మిగతా 19వ పేజీలో

వారపూలగాయము

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీమతి అడిదం వేదవతి

శ్రీ ప్రకాశానంద సాహమివాలచే విరచితమైన వారాలాపమనే యింద్రంథము గ్రాంథికభాషలో ప్రాయబడి వుండటం వలన తమకు అర్థంగావడం లేదని చాలామంచి పారకులు అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తపరిచారు. అందుకని పారకుల అభ్యర్థన మేరకు పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరదవ్వజగాల ప్రియపుత్రిక శ్రీమతి అడిదం వేదవతిగారు సరళమైన భాషలో ఈ గ్రంథాన్ని పారకులకు అందజేస్తున్నారు - ఎడిటర్.

పదవ ప్రసంగము

జ్ఞానుల ప్రవర్తన కళాణికరముగాను అనాసక్తి పూరితముగాను ఉంటుంది

స్వా॥ని॥ : అభ్యాసకాలంలో సన్మానులకు జనుల సంసర్గము విష్ణుకరము. కాబట్టి గుప్తంగా వుండాలని ప్రాయబడింది. కానీ ఉన్నతదశలో కూడా (పూర్వులయ్యాక కూడా) కొంతమంది గుప్తంగా వుంటారు. మరి కొందరు ప్రకటమవుతారు. దత్తాత్రేయులవారు అగ్నిని గురువుగా స్వీకరించి ఉపదేశం పొందారు. ఆ విషయంలో భాగవతంలో యిలా వుంది:

శ్లో|| క్షచిచ్ఛస్యః క్షచిత్పుష్టః
ఉపాస్యః క్రేయ ఇచ్ఛతామ్|
భుంక్తే సద్వత్ దాత్మాణాం
దహన్ ప్రాగుత్తరాశుభ్రమ్||

భావం : అగ్ని కొన్నిచోట్ల ప్రకటమై వుంటుంది. మరి కొన్నిచోట్ల రహస్యంగా వుంటుంది. అగ్నిని కళాణికం కొండం (శుభం కొండం) ఉపాసించాలి. అగ్ని ఆపుతినిచేయాడి భూత భవిష్యత్తులలోని పాపాలను భస్యం చేస్తుంది.

యజ్ఞాహలతులను భుజిస్తుంది. అలానే ఆత్మకల్యాణం కోసం ఉపాసనీయుడైన తత్వజ్ఞుడు ఒకప్పుడు రహస్యంగానుండి మరొకప్పుడు ప్రత్యక్షంగాపుండి నేవించబడతాడు. భవిష్యత్తులలోని పాపాలను దహించి వేస్తాడు. భోజనాలి నియమాలను పాటించడు.

గుప్తంగా వుండటం, ప్రత్యక్షంగా వుండటం మాత్రమే కాదు. కొన్ని సమయాలలో వారి ప్రవర్తన వారి స్థానాన్ని బట్టి (పరిస్థితిని బట్టి) అనేక రకాలుగా కనిపిస్తుంది. కానీ వారికి దేని మీదా ఆసక్తి వుండదు.

ఈ విషయంలో శ్రీ ఆదిశంకరాచార్యులవారు ఇలా చెప్పారు:

క్షచిసుశ్చాధౌరీ విద్యాన్ క్షచిదపి మహరోజాజిభవః ||

క్షచిద్రాష్ట్రః సోమ్యః క్షచిదజగరాచారకలితః ||

శ్చచిత్వాతీభూతః క్షచిదహమతః క్షచిప్యవిభిత

శ్చరత్సేవం ప్రాజ్ఞః సతత పరమానస్త ముదితః ||

భావం : బ్రహ్మజ్ఞుడు అజ్ఞాని దృష్టిలో ఒకొక్కప్పుడు మూర్ఖుడిలాగా కనిపిస్తాడు. మరొకప్పుడు విద్యాంసుడి

లాగా వుంటాడు. ఒకప్పుడు రాజులు, ధనికులు అతనిని పూజిస్తారు అతడు మహారాజవైభవాన్ని అనుభవిస్తాడు. ఒకప్పుడు పిచ్చివాడిగా కనిపిస్తాడు. మరొకప్పుడు చాలా సాధువుగా కనిపిస్తాడు. ఒకప్పుడు ఆజగర వృత్తి (కొండబిలువ లాగా) దీర్ఘికిన దానితో తృప్తిపడటం అవలంబించి, శ్రమ పడకుండా లభించిన దానితో గడుపుకుంటాడు. జిజ్ఞాసువులు ఒక్కిక్కుప్పుడు అతనిని సేవిస్తారు. దుష్టులు అతనిని అవమానిస్తారు. ఒకప్పుడు అతడు రహస్యంగా వుంటాడు. ఇలా అతని బాహ్య వ్యవహారములో అనేక రకాలుగా వుంటాడు. అయినా అతని అంతఃకరణములో నిరంతరము పరమానందం ఉప్పాంగుతూ శుంఠించి. అతడు సంతోషంగా వుంటాడు.

ఈ విషయంలో ఒక దృష్టాంతం వున్నది:

ఒక జ్ఞాని వుండేవాడు. అతనిని ప్రజలు చాలా గౌరవించేవారు. ఒకసారి రాజుకు ఆ జ్ఞానిని దర్శనం చేసుకోవాలనిపించి ఆయనను తన భవనానికి పిలిపించాడు. కొంతనేపు ఆయనను తన రాజ గజము మీద (ఎనుగు మీద) ఊరేగించి తీసుకొనివచ్చాడు. ప్రజలంతా ఆయన రాజవైభవాన్ని అనుభవిస్తున్నాడనుకున్నారు. తర్వాత ఆ జ్ఞాని మరొక దేశానికి వెళ్ళాడు. ఆయన ఒక గ్రామము దగ్గర ఉన్న ఒక చెట్టు కింద నిఱిస్తూవున్నాడు. అక్కడ దొంగలు రాజభవనంలో దొంగతనం చేసి ధనము తీసుకెళ్ళడానికి అవకాశం లేక ఈ జ్ఞాని పడుకొని వున్న చెట్టు కింద పడేసి వెళ్లారు. కాలి గుర్తులను బట్టి సైనికులు అక్కడికి వచ్చారు. వారు అక్కడ సామాను, ధనము పడివుండటం చూసి అతనిని పట్టుకొని మంత్రి దగ్గరకు తీసుకెళ్లారు. మంత్రి పూర్తిగా విషయం తెలుసుకోకుండానే ఆయనను గాడిద మీద కూర్చోబెట్టి 'రాజుగాల ఆజ్ఞ' అని చెప్పి అవమానించాడు. ఆ గ్రామంలో ఒక వర్తకుడు వుండేవాడు అతని మాత్రదేశము ఇంతకుముందు ఆ జ్ఞాని గౌరవము పొందిన రాజుము. వర్తకుడు ఆయనను గుర్తుపట్టాడు. ఆయనకు కలిగిన దుస్థితికి వర్తకుడెంతో బాధపడి, దుఃఖాన్ని ఆపుకోలేక ఆయన దగ్గరకు వచ్చి ఏడ్డాడు. కానీ ఆ మహాత్ముని ముఖం యింతకుముందు లాగే వుండటం చూసి అతనికి ఆశ్చర్యం కలిగించి. "ప్రభూ! మీకు ఎంత అవమానం జరుగుతున్నా యింతకుముందు లాగానే ఆనందంగా

వుండడానికి కారణమేమిటి?" అని అడిగాడు. ఆయన ఇలా సమాధానం చెప్పారు; "ఈ శరీరము మాంసము, ఎముకలతో తయారుచేసిన బొమ్మ. ఓనిని ఎనుగు మీద కూర్చోబెట్టినా, గాడిద మీద కూర్చోబెట్టినా తేడా లేదు."

ఈ విధంగా జ్ఞానులు ఎల్లప్పుడూ బ్రహ్మానందంలో మునిగి వుంటారు.

ఆ తరువాత అందరూ భోజనం చేసి మరల కూర్చున్నారు.

డాక్టర్ వీరజీభాయి ప్రశ్నించాడు: "మోక్షం యొక్క స్వరూపం ఏమిటి?" ఎటువంటిది? అందుకు సాధనమేమిటి?"

స్వా॥ని॥ మీరు దేనిని మోక్షమని చెబుతున్నారు?

డా॥పీ॥ దుఃఖము లేకపోవడం (దుఃఖ నివృత్తి), సుఖము పొందడం (సుఖప్రాప్తి) మోక్ష స్వరూపమని భావిస్తున్నాను.

స్వా॥ని॥ 'జ్ఞానా దేవ తు కైవల్యమ్' అని శృతి వాక్యము. అంటే మోక్షానికి సాక్షాత్కారణము (నిజమైన కారణము - ప్రత్యక్ష కారణము) జ్ఞానము. కానీ ప్రాణులన్నింటికి అంతఃకరణములో ఉండే మూడు దోషాలు - మల, విక్షేప, ఆవరణ దోషాలు - ప్రాణుల దుఃఖాలన్నిటికి కారణాలు. ఈ మూడు దోషాలను పోగొట్టుకోవడం వలన ముముక్షువులు మోక్ష సుఖాన్ని అనుభవిస్తారు. ప్రాణుల యందు అనురూప వలన సర్వజ్ఞుడు సర్వ శక్తిమంతుడైన పరమేశ్వరుడు కర్మ, ఉపాసన, జ్ఞానాలతో కూడిన త్రికండ రూపమైన (మూడు కాండలతో కూడిన) వేదాన్ని రచించాడు. తద్వారా మూడు దోషాలను పోగొట్టడానికి కర్మ, ఉపాసన, జ్ఞానము అనే మూడు ఉపాయాలను క్రమంగా వేదంలో చెప్పాడు. దోషాలు మూడు అయినందువల్ల వలన పరమాత్మ మూడు కాండాలు రచించాడు. అంతకంటే ఎక్కువ కాండాలతో వేదాన్ని రచించవలసిన అవసరం లేకపోయింది. జననమరణాల దుఃఖాలను కలిగించు మల, విక్షేప, ఆవరణాలు నశించవడానికి కర్మ, ఉపాసన, జ్ఞానము - ఈ మూడు అవసరమయ్యాయి. నిష్ఠాము కర్మచేత మానవుడు మలదోషాన్ని నశింప చేసుకోవాలి.

నిష్ఠాము కర్మ చేత చిత్తశుద్ధి

ఇహలోకంతోను, స్వర్గము మొదలైన పరిశోకాలతోనూ సంబంధం కలిగిన విషయ సుఖానికి సంబంధించిన కోలకలను విడిచి దేవుడు ప్రసన్నుడు కావడానికి వర్షాశ్రమ

ధర్మాన్ని అనుసరించి శాస్త్రాలు చేత ప్రతిపాదింపబడిన కర్మలను చేయడం నిష్టాము కర్మయోగము. ఈ నిష్టాము కర్మ యోగం చేత అంతఃకరణంలోని మలదోషాల నుంచి నివృత్తి పాంబి వైరాగ్యము మొదలైన సాధనాలు అజ్ఞస్తాయి.

శీల్|| స్వహర్షాత్మమధర్మేణ

తపసో హాలతోషణమ్ I

సాధనం ప్రభవేత్పుంసాం

వైరాగ్యాది చతుష్ప్రయమ్ II

(అపరోక్షానుభూతి)

భావం : తమతమ వర్ధాత్మమాలను అనుసరించి చేసే ధర్మాన్ని ప్రాణము కలుగుతున్న తపస్సు చేత పరమాత్మ సంతోషస్తాధు. పరమాత్మ ప్రసన్నుడవడం వలన వివేకము, వైరాగ్యము మొదలైన సంప్రతి, వైరాగ్యము మొదలైన సాధనాలు కూడా ముముక్షువులకు లభిస్తాయి.

ఈ వైరాగ్యము నిష్టాము కర్మ లేకపాశచే ప్రాప్తించదు. కర్మచేత సంసారంలో ప్రాణి బద్ధుడవుతాడు. సంసారం నుండి విముక్తిని పాందడానికి నిష్టాము కర్మే మొదటి సాధనము. సకామకర్మ బంధనానికి కారణము. జ్ఞానంతో కూడి భగవంతునికి అల్పించే బుద్ధితో చేయబడిన నిష్టాము కర్మ సంసారం నుండి ముక్తిని పాందడానికి కారణము. భగవానుడు భగవట్టిత రెండవ అధ్యాయములో యిలా చెప్పి వున్నాడు.

శీల్|| కర్మజం బుద్ధియక్తా హి

ఫలం త్యక్తా మనీషిణః I

జన్మబుద్ధ వినిర్మక్తాః

పదం గచ్ఛస్త్యానామయమ్ II

భావం: సిద్ధిలోను ఆసిద్ధిలోనూ జయపజయాలలోను పాంగుక్యంగులను వదిలి సత్యబుద్ధితో కేవలం భగవంతునికి అల్పించే బుద్ధితో కర్మ ఫలాన్ని త్యజించి కర్మ చేయడం వలన విద్యాంసులు అవిద్య వలన కలిగిన బంధనాలు నుండి నివృత్తి పాంబి ఉపర్వవం లేనటువంటి మోక్షం అనే పరమపదాన్ని పాందుతారు.

కొంతమంది యిలా అనుకుంటారు - కర్మ బంధనానికి కారణము కాబట్టి కామ్య కర్మములను త్యజించినట్టే (కోలకలతో కూడిన కర్మలను విడిచినట్టే), నిత్యవైమిత్తిక కర్మలను కూడా త్యజించాలి. కేవలము శ్రవణ మనన నిధిధ్వనిల చేతనే ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది. కర్మ

ఆచలించాల్సిన అవసరం లేదు.

ఈసీ ఈ అభప్రాయము నిజం కాదు. మలినమైన మనసు కలవాడికి ఎంత ఉపదేశించినా (బోధించినా) తత్త్వ జ్ఞానము కలుగదు. మైగా విరోచనునికి కలిగినట్లు విపరీత జ్ఞానం కలుగుతుంది. మలినమైన అర్థంలో ముఖము యొక్క ప్రతిజంబము కనిపించదు. అలాగే మలినమైన చిత్తములో జ్ఞానం అనే కాంతి ప్రతిజంబించదు. అబ్బడు మొదలైన ధర్మాచార పరాయణలైన రాజులకు పశిష్టుడు మొదలైనవారు బోధించినా, విషయవాసన అనే మాలిన్యము వుండటం వలన జ్ఞానం కలుగలేదు.

ప్రజాపతి దేహము మొదలైన వాటికంటే జిన్నమైన ఆత్మను గులించి బోధించినా, విరోచనునికి చిత్తములోని దీపము వలన 'శలీరమే ఆత్మ' అనే జ్ఞానము కలిగింది. తన అనురులైన సోదరులకు కూడా అతడు 'దేహమే ఆత్మ' అని బోధించాడు.

జలాగే నిష్టాము కర్మ చేత అంతఃకరణలో పాలశుద్ధ్యాన్ పాందకుండానే శ్రవణదుల ద్వారా (త్రవణము మొదలైన వాటి ద్వారా) జ్ఞానం కలుగుతుందని చెప్పేవాడు దేహాత్మ వాదాన్ని (అంటే ఈ శలీరమే ఆత్మ అనే వాదాన్ని) ప్రచారం చేస్తున్నాడని అర్థము.

ముముక్షువుకు శుభకరమైన బోధ కాదు అది. నిజానికి ఆతనిని నరకానికి పంపుతున్నాడు. ఎలాగంటే అజ్ఞానం వలన సగం నశించిన మానవుడికి 'నేనే బ్రహ్మము' అని చెబుతున్నాడు. అది ఆతనిని నరక ద్వారములో నిలబెట్టడం కాక మరేమిటి? ఇది వ్యాసుల వారి అభప్రాయము. ఈ కారణం గానే జనకుడు మొదలైన ముముక్షువులు కూడా నిష్టాము కర్మ యోగాన్ని అనుష్టుంచారు. భగవంతుడైన శ్రీకృష్ణుడు భగవట్టిత మూడవ అధ్యాయంలో యిలా అన్నాడు:

శీల్|| కర్మజైన హి సంస్థి

మాస్థితా జనకాదయః I

లోక సంగ్రహమేవాపి

సంపత్స్యస్యర్థ మర్ద II

భావము : పూర్వకాలములో జనకుడు మొదలైన వారు కూడా యిలాగే నిష్టాము కర్మ ద్వారా ఉత్తమమైన సిద్ధిని పాందారు. అలాగే లోకసంగ్రహం కోసం (లోక రక్షణార్దం) నిష్టాము కర్మను అలవర్షకోవాలి.

- సచేషం

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీశ్రీ మాల్యా ఆనందమం

జీవితం మరియు బృథలు

శేషి శేధే

ఈ క రోజు ఆనందమయి మాత సన్మిభిలో సంకీర్తన కార్యక్రమం జరుగుతున్నది. అమ్మ ఆ సంకీర్తన జరుగుతున్న ప్రదేశంలోనే ఒక అలోకిక స్థితిలో అటూ ఇటూ సంచరిస్తున్నారు. ఉన్నట్లుండి అమ్మ యోగేస్ రాయ్ భుజాల మీదకు ఎక్కి కూర్చున్నారు. కొన్ని నిమిషాలు కూర్చుని తరువాత క్రిందకు బిగారు. సంకీర్తన అనంతరం “అమ్మ మీ భుజాలపై కూర్చున్నపుడు మీకు ఎలా ఉంది? ఏమని అనిపించింది? మీకు ఐరుపు అనిపించలేదా?” అని కొందరు భక్తులు యోగేస్ రాయ్ ని అడిగారు. “నాకు ఆ సమయంలో ఎంతో ఆనందానుభూతి కలిగింది. ఒక పసిపిల్ల కూర్చుంటే ఎలా ఉంటుందో, సరిగా అలాగే అనిపించింది తప్ప ఏమాత్రం బరుపు అనిపించలేదు. అలా అమ్మను నా భుజాల మీద మోయటం ఆమె నాకు ప్రసాదించిన గొప్ప ఆశీర్వాచనంగా భావిస్తున్నాను” అన్నాడు యోగేస్ రాయ్ ఎంతో సంతోషంతో.

పై సంఘటన జలగిన కొన్నాళ్లకు యోగేస్ రాయ్ ఎవరికి చెప్పుకుండా ఎటో వెళ్లాడని కొందరి ద్వారా తెలిసింది. ఆ విషయం విన్న అమ్మ “యోగేస్ వెళ్లిపోయాడా? మళ్లీ వస్తాడులే!” అన్నారు. అమ్మ చెప్పిన విధంగానే సలగ్గా సంవత్సరం తర్వాత తిలిగి అమ్మ వద్దకు వచ్చాడు. అప్పుడు అమ్మ భోలానాథ్ గాలి ద్వారా తన ఆదేశాన్ని ఈ విధంగా తెలియజేశారు: ఏ విధమైన ఏర్పాట్లు చేసుకొకుండా ఉన్నవాడు ఉన్నట్లుగా బయలుదేలి అన్న క్షేత్రాలు తిలిగి రావాలి. వెళ్లి ముందు ఒకసాలి తల్లిని చూసి బయలుదేరాలి. గడ్డము, మీసము, తల క్షోరము చేయించుకొని వెళ్లాలి. మరల సంవత్సరం పరకు క్షోరము చేయించుకొనుకూడదు. సంవత్సరము తరువాత తిలిగి వచ్చి తనను అమ్మను దల్చించాలి. సమయం నిర్ణయించుకొని త్వరలో బయలుదేరాలి. అంతేకాదు, ప్రతినెల తనకు ఇక్కడ జీతం సమకూరేలా ఏర్పాటు చేసుకొని వెళ్లాలి. అమ్మ అజ్ఞానుసారం

యోగేస్ బాబు క్షేత్ర దర్శనానికి వెళ్లాడు. అమ్మ నిర్దేశించినట్లు అన్ని ప్రదేశాలు తిలిగి సంవత్సరం తర్వాత తిలిగి వచ్చాడు. అమ్మ దర్శనానికి వచ్చినప్పుడు అక్కడ ఉన్న భక్తులెవ్వరు అతనిని గుల్మించలేకపోయారు బాగా పెలిగిన జుట్టు పొడవైన గడ్డంతో ఉన్నందువలన అతనిని కొత్త వ్యక్తిగా తలచారు. అమ్మ అతనిని ఆ వేషంతో ఫాటిలో తీయించుకొని తర్వాత క్షోరము చేయించుకోమని చెప్పారు. ఆ తర్వాత ఉద్దీగంలో చేరమన్నారు. అంతేకాదు, అమ్మ అతనితో ఒక సంవత్సరం పరకు తనను దల్చించవద్దని ఆదేశించారు. అమ్మ అదేశాన్ని తు.చ. తప్పక పాటించాడు యోగేస్. కొన్ని సంవత్సరాల తర్వాత అతడు ఉద్దీగం వదిలి రమణాత్మమం వెళ్లాడు. అక్కడ అతడు అన్నపూర్ణాలయ పూజాలిగా, ఆత్మమ బ్రహ్మచారిగా ఉండిపోయాడు. ఒకసాలి గురుప్రియా దేవి శ్రీ ఆనందమయి అమ్మకు పాయసం నివేచించాలనుకొని పాయసం వండి అమ్మ వద్దకు వచ్చింది. “అమ్మ!

పాయసం తెచ్చాను. దయతో స్వీకరించండి” అన్నటి గురుప్రియ అమ్మముందు పాయస పాత్ర పెడుతూ. “అలాగే తింటాను గానీ, మరి నువ్వు నీ చేతులతోనే తినిచించాలి” అన్నారు అమ్మ. గురుప్రియ ఆనందానికి అవధులు లేవు. ఎంటనే పాయసాన్ని ఒక గ్లాసులో పాశి అమ్మ నోటికి అంచిస్తుంటే అమ్మ నెమ్ముచి నెమ్ముబిగా త్రాగసాగారు. వున్నట్టుండి అమ్మ త్రాగటం ఆపి ఆమెతో “ఒక్కసాలి యి పాయసాన్ని నువ్వు త్రాగి చూడు” అన్నారు. ఆమె కంగారుగా “ఎమైందమ్మా” అంటుంటే, “ముందు నువ్వు త్రాగి చూడు తెలుస్తుంది” అన్నారు. ఆ పాయసాన్ని కొంచెం నోట్లో పాశసుకున్న గురుప్రియ, అది ఎంతో వేడిగా వుండటం గమనించి నిర్ణాయికా పాయసాన్ని అమ్మకు త్రాగించాను. అయ్యా! అమ్మ ఎంత బాధపడ్డారో, ఎంతటి ఆపచారం జిలగించి’ అనుకుంటూ తీవ్రమైన పరితాపంతో ఏడ్డసాగించి గురుప్రియ. జిలగిన పాపాన్ని క్షమించమని అమ్మ పాదాలపై పడించి. అమ్మ ఆమెను లేవనెత్తి “ఏమీ కాలేదులే, బాధపడకు” అంటూ ఆమెను ఓదార్చారు. అలాగే మరొకసాలి మధ్యాహ్న భోజన సమయంలో అమ్మ గురుప్రియా దేవి వద్దకు వచ్చి చేతులు కట్టుకుని నిలబడ్డారు. నవ్వుతూ ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్న గురుప్రియతో “నాకు చీర కట్టుతావా?” అన్నారు అమ్మ. ‘అమ్మ తనకు చీర కట్టమంటున్నారు. నాకేమో అందరి స్త్రీల లాగా వక్కగా, అందంగా కట్టటం చేతకాదు. ఇప్పుడేమి

చేయాలి?’ అనుకొంటూ ‘ఏబి ఎమైనా అమ్మ అడిగినప్పుడు కాదని ఎలా చెప్పాలి అనుకొని “సరేనమ్మా! అలాగే కడతాను” అంటూ గురుప్రియ అమ్మకు చీర కట్టించి.

ఎంతో శ్రమపడి కట్టినా, చీర తిరగవైపు కట్టినట్లు తెలుసుకొన్న గురుప్రియ కంగారు పడుతుంటే అది చూచి అమ్మ నవ్వుసాగారు. గురుప్రియ “అమ్మా! పారపాటు జిలగిపాయింది. మళ్ళీ చక్కగా కడతానమ్మా” అంటూ ఎంతగానో బ్రతిమాలుతూ ప్రాథేయ పడినప్పటికీ అమ్మ ఒప్పుకొనక “నాకు యిలాగే బాగుంది. ఇలాగే తిరగవైపే వుంచుకుంటాను” అన్నారు అమ్మ. అక్కడే వున్న గురుప్రియ తండ్రి శక్కాంకబాబు “అమ్మా! ఎమిటమ్మా యిచి? దానికి సలిగా తినిపించటం రాదు. సలిగా చీర కట్టటం కూడా రాదు. తనకు ఏమీ తెలియదు. అయినా మీరు అన్ని పనులూ దాని చేతనే చేయించుకుంటూ రెండు కమ్మా?” అంటూ బాధ పడుతుంటే, అమ్మ చాలా చిన్నగా తనలో తాను అనుకొంటున్నట్లుగా “అపును! తమ సంగతి తమకే తెలియని వాళ్ళ చేతనే నేను అన్ని చేయించుకొంటాను” అన్నారు. అమ్మ ఈ మాటలు ఎంత నెమ్ముబిగా పలికారంటే, ఆ సమయంలో గురుప్రియ అమ్మకు అతి సమీపంలో వుండటంవల్ల ఆ మాటలు ఆమెకు తప్ప ఎవ్వలికీ విస్మించ లేదు.

అయితే “అమ్మ తమ సంగతి తమకే తెలియని వాళ్ళతోనే నేను అన్ని సేవలు చేయించుకుంటాను” అన్నారు ఆ సందర్భంలో. ‘తమ సంగతి తమకే తెలియని వాళ్ళ అంటే’ దాని అర్థం

ఏమిటి? వాళ్ళ ఎవరు? ఎలాంటి వాళ్ళ? ఆలోచిస్తే దైవ సంబంధమైన విషయాలపై ఎక్కువ పీతి, అనురక్తి కలిగిపుండి ఎక్కువమంది ఎలా ప్రవర్తిస్తారో అలా కాక, సాధారణ లౌకిక విషయాలపైన తమ వ్యక్తిగత విషయాలపైన కూడా నిల్చప్పంగా వ్యవహారంచే వాళ్ళ అని అమ్మ భావం అయిపుండవచ్చ ననిపిస్తుంది.

సాధారణంగా ఆనందమయి అమ్మ ప్రశాంతమైన రాత్రిసమయాలలో భక్తులతో తీరకగా సంభాషిస్తుండటం జిలగేచి. ఎందరో భక్తులు దైవ సంబంధమైన ఎన్నో విషయాలలో తమ సందేహాలు, సమస్యల గులించి చర్చలు జరుపుతుండేవారు. అమ్మ వాటి నన్నింటినీ తన సహజమైన సరళమైన శితిలో భక్తులకు వివరంచి సమాధాన పరచేవారు. ఇలా ఎన్నోసార్లు తెల్లవార్లూ భక్తులు అమ్మతో ఆధ్యాత్మిక చర్చలు జిలగేవారు. మరొక విచిత్ర మేమంటే కొందరు భక్తులు ఎన్నో సందేహాలతో అమ్మ వద్దకు వచ్చేవారు కానీ, వారు అమ్మను ఏమీ అడుగక ముందే ఆ సందేహాలస్తీ సమాధానపడేవి. అసలు చాలామంచికి అమ్మ వద్దకు రాగానే తమ సందేహాలే కాదు, తమ సమస్యలన్నింటినీ కూడా పూర్తిగా మరచిపాశేవడం జిలగేచి. మౌనంగా అమ్మ సన్నిధి యొక్క ఆనందాన్ని అనుభవిస్తూ వుండిపాయేవారు. శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ ఎన్నో విషయాల గులించి భక్తులకు చెపుతుంటే, అందరూ మంత్రముగ్గల వలె వింటూ వుండిపాయేవారు.

- సహారా

ຄລົງ ສລູງທຸານລົມບໍ່

ឧប្បជ្ជសុខ្សាល់ សរុបនិភ័យ វេដ្ឋកល ！！

శ్రీమతి టి. పద్మావతి

పూజ్య భరద్వాజ గురుదేవులు
 ప్రిబువలి 9, 1963 తేచీన తమ
 ప్రథమ దర్శనంలోనే శ్రీ సాయినాథుని
 సమాధి మంచిరంలో బ్రహ్మస్తుభూతిని
 పాందారు. అటు తరువాత వారు తమ
 జీవితాన్ని సంపూర్ణంగా శ్రీ సాయిబాబా
 నేవకై అంకితం చేసి, నాలుగు చెరగులా
 వాలి గులంబి ప్రచారం చేసి, ఎందలికో
 మార్గదర్శనం చేసి, సన్మార్గవర్తనలుగా
 చేసిన విషయం మనందలికీ బిభితమే!

మహాత్తరమైన ఆ పుణ్య బినాన్ని
 పురస్కలంచుకొని గుమ్మజంపాడులోని
 శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ బివ్య
 సన్నిధానములో పిబ్రవలి 6 (తిథి
 ప్రకారం), పిబ్రవలి 9 (తేది ప్రకారం)
 బ్రహ్మనుభూతి పర్వతినాన్ని గురు పుత్రిక
 శ్రీమతి వేదవతి, గురు పుత్రులు శ్రీ
 ద్వారకనాథ్ జ్ఞానేశ్వర్ గార్ల నేతృత్వంలో
 భక్తులందరూ ఆనందీత్యాహోలతిఁ
 జరుపుకున్నారు.

ఆ రోజు ఉదయమే “శ్రీకరునకు శుభకరునకు సుప్తభాతం” అంటూ

చేసి, యక వెనుబిలగి మాడలేదు.
 కానీ ఈరోజుల్లో శిష్యులమని వారికి
 వారే భ్రమ పడేవాలనీ, మేమే మీ
 గురువులమని భ్రమ పెట్టేవాలనీ
 చూస్తుంటే,,,పూజ్యుల్లే మాప్పరు గాలికి,
 బీలకి ఎంత వ్యతిస్థమో అనిఖిసుంది.

ముఖ్యంగా చాలా మంచిలో
వుండే ఒక రుగ్గుత గులంచి వివరిస్తూ,
“బాబా ఏదైనా ఒక మంచి అనుభవాన్ని
ప్రసాదిస్తే, అది జలిగిన కొత్తల్లో
బాబాగాల గొప్పతనం గులంచి చెప్పారు.
విన్నవారిలో కొంతమంచి, మీరెంత
గొప్పవారైతే బాబా మీకు అంతటి
అనుభవం ప్రసాదించారో అనడం
మొదలు పెడతారు. అది నిజమేనేమో
అనిపించి, క్రమేషీ ఆ లీల చెప్పడంలో
ఫీరు తమ గొప్పదనం ఎక్కువగా
చెప్పుకోవడం జరుగుతుంది. అంటే
ఎంతటి మంచి సన్నివేశాన్నెన్నా మన
అహంకారాన్ని పెంచుకోవడానికి
వినియోగించుకుంటాము కానీ,
ఆత్మవిమర్శ చేసుకుండామని
అనిపించదు. కనుక మనం వేసే ప్రతి
అడుగు ఆత్మవికాసం వైపే వేస్తూ మనం
భక్తులమని కానీ, శిష్యులమనికానీ

భుమపడకుండా వారికి నచ్చినట్లు ప్రవర్తించాలని ప్రయత్నిస్తున్న వాళ్ళమని గుర్తుపెట్టుకోవాలని చెప్పి సత్యంగాన్ని ముగించారు.

అనంతరం పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు మనందలి కోసం ఏలకోఱి కూర్చున భజన చేసి, నిషేధన సమితించి, మంగళహోరతితో ఆనాటి ఉత్సవానికి ముగింపు పలికారు.

ఫిబ్రవరి 9 తేదీ త్రుక్కారం జలగిన ఉత్సవం:

ఫిబ్రవరి 8వ తేదీ సాయంత్రం నించి మాతృశ్రీ అలివేలుమంగమ్మ తల్లి దివ్యసన్నిధానంలో బ్రహ్మనుభూతి మహాత్మవం ఉత్సవంగా మొదలయ్యంది. ఒక పక్క అలంకరణ కోసం తెచ్చిన పుష్పలతో కొంతమంది మాలలు కడుతూంటే, మరొకింతమంది మాతృదేవి సన్నిధి ప్రాంగణం అంతా శోభాయమానంగా ముగ్గులు వేశారు. ఫిబ్రవరి 9 తెల్లవారేసలకల్లా అందమైన అలంకరణతో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు చిత్రపటం రూపంలో కొలువైపున్నారు. ఒకవైపు వారి గురువుగారు సాయినాథులవారు, మరొకవైపు వారి దేవేరి అలివేలుమంగమ్మగారు కూడా చిత్రపటం రూపంలో ఆసీనులైవున్నారు. బాహ్యాలంకరణలతో కన్నులపండువుగా వుండటమే కాక ఆ ప్రదేశమంతా ఎంతో ప్రశాంతతని సంతలించుకుంది. అంతటి ఆహోదకరమైన వాతావరణంలో, ఉదయమే గురుదంపతుల మేలుకొలుపు, బాబాకి కాకడ హోరతి, మంగళ స్నేహాలు, అల్పహోరం పూర్తయ్యాయి.

అనంతరం స్త్రియ పుత్రులు శ్రీ ద్వారకనాథీగారు సత్యంగం చేశారు. దానిలో భాగంగా,,,బ్రహ్మనుభూతి పర్వదినం రోజు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు పాంబిన అనుభవాన్ని వివరిస్తూ---

‘ఆ స్త్రితిని మానవుడన్న ప్రతీవాడూ పాందాలని, కానీ ఇప్పుడున్న పరిస్థితి దానికి వ్యతిరేకంగా వుందని చెప్పారు. లౌకికమైన విషయాల కోసం ఒకదాని తరవాత మరొకదానికోసం ప్రతివారూ పరుగెడుతూనే వున్నారు. మన మనస్సుని ఇంద్రియాలని అదుపులో వుంచుకోవడం చాలా ముఖ్యం. ఒక వస్తువుని చూసినప్పుడు వచ్చే భావాలని గుర్తుపట్టి సరిచేసుకోవాలి. అదే ఆధ్యాత్మికత. మనకి ఎన్నో జన్మల అర్థదైన పుణ్యం సత్యంగం. దాని ప్రయోజనాన్ని పోగొట్టుకోకుండా మనకి లభించిన ఈ అవకాశాన్ని వినియోగించుకోవాలి. ఈ సత్యంగం ఆనేచి సమాజం మొత్తం మారడానికి నా దగ్గరున్న ఆస్తం అని పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు చెప్పారని తెలిపారు. సత్యంగం ఆనేచి ఒక వ్యక్తికో, లేదా ఒక బృందానికో సంబంధించినది కాదు. అందలలో భగవంతుడిని చూడటానికి చేసే ప్రయత్నం సత్యంగం అని తెలియాలి.’

‘ఇంకొక ముఖ్య విషయం గుర్తుపెట్టుకోవాలి. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలు మనమూ చాలాసార్లు శిలాంగి వెళ్ళాము. కానీ వారికి కళిగిన అనుభూతి లాంటిది మనకు కలగకపోవడానికి కారణం ఏమిటని ఆలోచిస్తే, శిలాంగి సాయినాథులవారు ఎంత గోప్యవారైనా కావమ్మగాక, కానీ అక్కడికి వెళ్లినవారి స్థాయిని బట్టి

ఫలితం వుంటుందని అర్థమవుతుంది. మరి అటువంటి స్థాయిని మనమూ పాందడం ఎలా అంటే, దానిని వారు అన్ని గ్రంథాలలోనూ రాశేశారు. వాటిని మనం ఆచలిస్తే మనకి అటువంటి అనుభూతి పాందడం వీలవుతుంది.’

ఇటువంటి శుభచినాన్ని పురస్కారించుకుని అందరం దానికోసం ప్రయత్నిద్దాం,,,,,అంటూ వారి సత్యంగం పూర్తిచేశారు.

తదనంతరం గురుదేవులకు ఓండలోపచార పూజచేసి, ఆనాటి ఉత్సవాన్ని ముగించారు. ●

గురుదంపతుల కల్యాణ మహాత్మవం

12వ పేజీ తరువాయి

మహాత్మవాన్ని తిలకించడానికి తరలి వచ్చారా అన్నట్లు ఆ ప్రాంతమంతా శుభప్రదమైన ప్రకంపనలతో ఆనందోత్సాహాలతో నిండిపోయింది. ఇదే విధమైన అనుభూతిని అన్ని ప్రాంతాల్లో కల్యాణ మహాత్మవం జరుపుకునే వారంతా పాందారని ఆనందాతిశయంతో విన్నవించారు.

ఇంతటి బృహత్తార్యం వారి కృపాశీస్తులతోనే జరుపుకోగలిగామని ప్రతి సత్యంగసభలు భావిస్తూ, మనందలికి ఇంతటి అనుర్ధవావర్షాన్ని కులపించడానికి గృహస్తాత్మమం స్వీకరించిన పుణ్య దంపతులగు అలివేలుమంగా భరద్వాజులకు వినపుపూర్వక ప్రణామాల్యంచారు.

- సచేషం

మార్గం చూపిన మహాశీయుడు

శ్రీమతి సరోజనమ్మ

(వీలకి మాస్టరుగాలతో పరిచయభాగం కలిగిన నాడే వాల దివ్యతాపాన్ని గుర్తించి వాల పాదాలు పట్టుకుని అసన్యంగా వాలనే ఆశ్రయించి ఎన్నో దివ్య దర్శనాలను పొందిన తరువాత ఎన్నో అభిష్టాలు నెరవేలన హైనాన్ని మరియు మాస్టరుగాల సమాధి చట్టాన్ని కళ్ళకు కట్టినట్టు అందిస్తున్నారు.)

మొ దటీసాల మాస్టరుగాలని గాలింట్లో సుబ్బలక్ష్మమ్మ గారు వచ్చి, చూచాను.. సరోజనమ్మ గారు వచ్చి, సుబ్బలక్ష్మమ్మ గాలింట్లో సత్సంగం జరుగుతుంది. భరద్వాజ మాస్టరు గారోస్తారు వెళ్లాం” అని అంటే సరేనని ఆమెతో కలిసి వెళ్లాను. మేమెళ్లిన తర్వాత చాలాసేపటికి ఆయన వచ్చారు. మొదటిసాల ఆయన్ను చూడగానే ‘ఈయన మహాత్ముడు, మహానుభావుడు. ఈయన పాదాలు పట్టుకుంటే చాలు’ అనే భావన కలిగించి నాకు. సత్సంగం అయ్యేవరకు పుండి, ఆ తర్వాత వచ్చేశాను. అప్పుడే సుబ్బలక్ష్మమ్మ గారు యిల్లు కట్టుకుంటూ వాలకి ఇల్లు కావాలంటే మా యింట్లో ఒక పోర్చున్ ఆమెకు అద్దికిచ్చాము. మొదటిరోజు మాస్టరు గారోచ్చి ముందు గదిలో పట్టాలు పెట్టి ఆ పూట ఆయనే ఆరతి ఇచ్చారు. ఆయన పాలకోలో నిల్చుని నాకొక బింపు దర్శనం యచ్చారు. అందువల్ల నాకు

ఎంతో తన్నయత్వం కల్గింది. ఆ తర్వాత అప్పుడప్పుడు వస్తుండేవారు. ఒకసాల “మాస్టరు గారండి, మా ఇంట్లోకొచ్చి మా దేవుని మందిరం చూడండి. పోటోలు ఎలా, ఎటు పెట్టుకోవాలో చెప్పండి” అని కోరాను. అప్పుడా మహానుభావుడు మా యింట్లోకొచ్చి “బాబా పోటో మాత్రం ఈశాస్యం మూల పెట్టు. మిగిలినవస్తు నీ యిష్టం వచ్చినట్లు పెట్టుకోవ్మా. నీ పాత అర్పనని మాత్రం మార్పుకోవద్దమా” అని చెప్పారు. ఆయన సుబ్బలక్ష్మమ్మ గాలింటికి అప్పుడప్పుడు వస్తూండేవారు. ఏదన్నా చెప్పండేవారు.

ఒకసాల మా మూడి అమ్మాయి జయలీ ఇంటికి వచ్చింది. అప్పుడు మాస్టర్ గారు సుబ్బలక్ష్మమ్మ గాలింటికి వచ్చి పున్మారు. నేను మా అమ్మాయిని మాస్టరుగాలని ఒకసాల చూసిరమ్మని బతిమాలుకున్నాను. వెంటనే మా అమ్మాయి వెళ్లి, మాస్టర్ గాలని చూస్తూ భోరున ఏడ్చటం మొదలెట్టింది.

“ఏంటమ్మ” అని అడిగారు మాస్టరుగారు. ఏం లేదండి అంటూ గజగజా వణికిపోతూ ఏడుస్తున్నది, ఏడుస్తునే కాళ్ళకి దణ్ణం పెట్టుకుంది. ఈ లోపల నేను వచ్చాను. ఆమెకు మాస్టరుగారు బింబించారు.

ఒకరోజు సుబ్బలక్ష్మమ్మ గారో “నన్న మాస్టరుగాలింటికి తీసుకెళ్ళమని” అడిగాను. ఆమె సరే పోదాం రమ్మని తీసుకెళ్ళారు. అప్పుడు మాస్టరుగారు సంతపేటలో పున్మారు. ఆయన నన్న మాసి “ఏమ్మా అంత బిగులుగా పున్మారు?” అని అడిగారు. నేను “నాయనా! నాకు ఐదుగురు కూతుక్కు. యిద్దలికి పెళ్ళిళ్ళయినాయి. ముగ్గురు అలా పెళ్ళిళ్ళు కాకుండా నిలబడిపోయారు. వాళ్ళ పెళ్ళిళ్ళు కాలేదనె బిగులు తప్ప నాకింకేం లేదు. వాళ్ళేమో పెళ్ళిళ్ళు చేసుకోమంటున్నారు. ఎంత చెప్పినా వినటం లేదు” అన్నాను. వెంటనే “చూడమ్మ కొబ్బి రోజుల్లోనే వెంట వెంటనే యిద్దలికి

పెళ్ళిక్కు అవుతాయి. నువ్వేమీ దిగులు పెట్టుకోకమ్మా” అంటూ నా భుజం తట్టి నా ముఖాన విభూతి పెట్టారు. నాకు ఎంతో ఆనందం కల్గింది. ఆయన మాట మీద ఎంతో నమ్మకం కల్గింది. ఆయన చేతోనే ‘బాబా చలత్త’ తీసుకొని సుబ్బలక్కమ్మగాలతో పాటు యింటి కొచ్చేశాను. నాకు మాటిమాటికి కలలో కన్నిస్తుండేవారు. “ఇద్దలికీ పెళ్ళి బోతుందమ్మా” అని గుచ్ఛిగుచ్ఛి చెప్పారు. నా అదృష్టం ఎట్లా వుందో, ఎట్లా వుందో! అప్పటికి వాలికి ముపై ఏక్కు. పైబడ్డాయి. ఇది ఎలా జరుగుతుంది అని చాలా ఆశ్చర్యపోయాను. ఆయన చెప్పిన సం॥నికే ఒకమ్మాయికి పెళ్ళింది. ఆ తర్వాత నాల్గ నెలలకే ఇంకొక అమ్మాయికి జరిగింది. ఇదంతా మాస్టర్ గాలి ఆశీర్వాద ఫలితమే. మూడో అమ్మాయి వుద్దీగం చేస్తున్నారి. ఒంగోల్లినే చేస్తుంటే ఆ అమ్మాయిని కందుకూరు వేశారు. కందుకూరుకు, ఒంగోలుకు తిరగలేక ఆమె అవస్థ పడుతున్నారి. ఆరోగ్యం కూడా అంతంత మాత్రమే. ఆమె వెళ్లి “మాస్టరుగారు నేను తిరగలేకపోతున్నాను” అంటే “సీకు ప్రాస్టిక్ ఎక్కడికి కావాలమ్మా?” అని అడిగారు. ‘ఒంగోల్లతే బాగుంటుందండి. అమ్మా, నాన్నా పెద్ద వాళ్ళయినారు. వాలి దగ్గరే వుండాలని నాకావేళ్కగా వుంది” అని అంటే, “అవుతుంది పొమ్మా, నేచెప్పాను బాబాకి, అవుతుంది పాశి!” అని అన్నారు. నెల తిరక్కుండానే ఆ అమ్మాయికి ఒంగోలు బిబి అయింది. ఇప్పటికి ఒంగోలు వశి ఎనిమిదేళ్ళ. ఇవాళ్ళిదాకా ఒంగోల్లినే ఆమె అభీష్టం ప్రకారం మాదగ్గరే వుంటున్నది. ఇవాళ్ళిదాకా మాస్టరుగాలి దయ, బాబా దయ.

ఇంకొకసాల మాస్టరుగాలి సత్తుంగానికి వెళ్ళాను. సత్తుంగం అయిపోయిన తర్వాత మాస్టరుగాలి పాదాలకు నమస్కరించి “నాకేమైనా ఒక ఉపదేశం యిప్పండి” అని అడిగాను. అడిగితే “ఓణ్ణో ఉపదేశాలు, మంత్రాలు అంటూ లేవమ్మా. బాబా విషయంలో సాయి, సాయి, సాయి, సాయి, అని చెప్పి సాయి నామం ఎల్లప్పుడూ చేసుకో. అదే జపమౌతుంది” అని అన్నారు. నన్నెప్పుడూ ‘అమ్మా’ అనేవారు. ఇంకొసాల “మీరంతలా బాబాను సేవిస్తున్నారు కదా! మీకెప్పుడైనా బాబా కన్నించారా?” అని అడిగితే “బాబా కన్నించలేదు గానీ, వెనక శక్తి వున్నట్లుగా అస్మిస్తుంది. నేను బాబాను నమ్ముకున్నాను. బాబా నాయందప్పుడు వుండి నన్ను ఈ విధంగా నడిపిస్తున్నారమ్మా, బాబా నాకెప్పుడూ కన్నించలేదమ్మా” అని మాత్రం అన్నారు.

మా పెద్దమ్మాయిని మాస్టరుగాలి దగ్గరకు తీసుకొచ్చాను. ఆమె చాలా బాధల్లో వుంది. “మేం ఇల్లు కట్టుకోవాలనుకుంటున్నాం. చేతిలో మాత్రం డబ్బులేదు. ఏ విధంగా తీరుతుంది మాకోలిక” అని అడిగింది. “డబ్బు వస్తుందమ్మా. మీరిల్లు కట్టుకుంటారు” అని, “మీవారేం చేస్తుంటారు” అని అడిగితే, “క్రికెట్ క్లబ్” అని చెప్పే, “అయితే దాన్నోనే డబ్బు వస్తుందమ్మా. నువ్విల్లు కడ్డాపు” అని అన్నారు మాస్టరుగారు. ఆ తర్వాత నెలకే ఏదో క్రికెట్ మ్యాచ్ పెట్టి మా అల్లడికి డబ్బిచ్చారు. అది పెట్టి వాళ్ళ ఇల్లు కట్టుకున్నారు. అట్లా మాస్టరుగాలిపై వాలికెంతో ఎంతో నమ్మకం పెలగింది.

మాస్టర్ గాలి తోటి నేను మా

ఆయన కూడా కలసి షిలిడీ యాత్ర చేసే అదృష్టం, అవకాశం కల్గింది. బస్సులో మొదట కర్మాల్ వెళ్ళితాతను చూసుకొని, మంత్రాలయం వెళ్ళి ఆ స్వామిని దల్చించుకొని, గాణపూర్ వెళ్ళాము. అక్కడ మాస్టరుగారు ఎంతో బాగా ఆధ్యాత్మికోపన్యాసం ఇచ్చారు. అక్కడ స్వామి జిక్కకెళ్ళటం, నిద్ర చేయటం లాంటివి చెప్పారు. మాస్టర్ గాలతో పాటు జిక్కకెళ్ళాం. అక్కడుంచి అక్కలోటి వెళ్ళాము. ఆ స్థల మహాత్ముం గులించి చెప్పారు. అక్కడుంచి శిలిడీ వెళ్ళాం. అక్కడ రెండు రిశ్జులున్నాం మాస్టర్ గాలి తోటి. ఆయన దగ్గరుండి మాతోపాటు తిరుగుతూ వాటిప్రాశస్త్రం గులించి చెప్పారు. ప్రథమంగా శిలిడీ లాంటి పవిత్ర క్షేత్రాన్ని మాస్టర్ గాలతో పాటు చూడటమన్నబి మావారికెంతో ఆనందం కల్గింది. ఆ అవకాశాన్ని వారు మా అదృష్టంగా భావించారు. ఆ తర్వాత “అలంబి” వెళ్ళాం. అక్కడ జ్ఞానేశ్వర్ మహారాజ్ గులించి చెప్పారు ఆ చెట్టు దగ్గర కూర్చుని. జ్ఞానేశ్వర్ సమాధి మంబిరం ప్రక్కన రెండు చెట్లున్నాయి. ఆ చెట్లలో ఒక చెట్టు వేరు స్వామిని తొలుస్తుండేబిట. ఆయన ఒక భక్తునకు కన్నించి ఇట్లా నన్ను ఇబ్బంది పెడ్డున్నారి. దాన్ని తీసికెళ్ళి దూరంగా పెట్టిండని చెప్పారాయన. అది చాలా పెద్దదైనా దాన్ని జాగ్రత్తగా ప్రక్కనే దూరంగా నాటితే అది బ్రతికింది. అదే చెట్టు కింద కూర్చుని మాస్టర్ గారు జ్ఞానేశ్వర్ మహారాజ్ గులించి సత్తుంగం చెప్పి మాచేత భజన చేయించారు.

- నశేషి

(గత సంచిక తరువాయి)

మంకుందరు భక్తులు

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్షిరాల భరద్వాజ

శ్రీమతి కాశీబాయి కణీశ్వర్

శ్రీ మతి కాశీబాయి కణీశ్వర్ యిలా చెప్పింది : “సం|| 1905లో మేము యవలాలో వుండగా మా పలచయస్తు లొకసాల శిలిడీలోని బాబా దర్శనానికి మమ్మల్ని గూడ రమ్మని ఆహ్వానించారు. కొబ్బరోజుల తర్వాత మా యింట్లో టేబల్ మీద ఒక కార్పూ పైజు బాబా పోటో కన్సింబించి. అయితే అదెవరు తెచ్చి పెట్టారో మాకు తెలియనేలేదు. అయినా ఆ పటం పట్లగాని, మా మిత్రుల ఆహ్వానం పట్లకాని మేమంతగా ఆసక్తి చూపలేదు. జనపల మాసాంతంలో మావాలిని షాలాపూర్, అహ్మదునగర్, ధూలియా జిల్లాలకు తాత్కాలిక సబ్ జడ్డిగా వేసినపుడు ఆఫీసు పనిమీద అహ్మదునగర్, కర్కన్, కోపర్ట్ వెళ్ళాము. అందులో భాగంగా మావారికరోజు మమ్మల్ని రహటాకు బయల్దేరచిశారు. “మీరు రహటా వెళ్ళి పని చూచుకురండి, మేమీలోగా శిలిడీలో వుంటాము” అన్నాము. నేను బాల్యంలో శ్రీ అక్కలోటు స్వామిని దల్చించాను గనుక బాబాను గూడ చూడాలని, వారు గూడ అక్కలోటు స్వామిని పోలిపుంటే నాకు వాలిపట్ల దృఢ విశ్వాసము కల్గివచ్చనీ తలచి బయల్దేరాను.

మేము శిలిడీ చేలి ఆఫీసు కాగితాలు చావడిలోను, సామానులు గ్రామ ప్రవేశములో నున్న బాలల పౌరశాలలోనూ పెట్టి త్వరిత్వరగా మశీదు చేరాము. మేము బాబాను దల్చించి తల ఒక అర్ధణా దక్కిణ సమల్చించాము. ఆ రోజులలో ఆయన అంతకు మించి దక్కిణ స్వీకరించేవారు గాదు. తర్వాత మేము చావడికి వచ్చి టీ తాగుతుండగా మా ప్రక్కగా బాబా లెండీ నుండి మశీదుకు వెళ్ళాన్నారు. మేము వెళ్ళి ఆయనకు పొచ్చాఖండనం పేసుకున్నాము. మా బిన్న అమ్మాయి వాలికి గూడ ఒక ‘టీ’ సమల్చించబోయింది. ఆయన దానికేసి

పలీక్కగా చూచి, ‘ఏమిటీబి’ అన్నారు. మేము ‘టీ’ అని చెప్పగానే ఆయన వద్దనట్లు తలపూపి సాగిపోయారు.

టీ త్రాగిన వెంటనే మా అబ్బాయి, శ్యామా, మా అల్లుడు గంగాధరపంత్ లు బాబా దర్శనానికి మశీదుకు వెళ్ళారు. అపుడాయన ఒక్కరే పున్నారు. ఆయన ఉపాహారం (‘న్యాహాలి’) తీసుకుంటున్నారని గనునించి మా వాళ్ళ ద్వారం వద్ద ఆగి వాలిని చూచారు. కాని వాలికి కన్సింబించి సాయి రూపంగాదు, అక్కలోటు స్వామియే, స్పష్టంగా రక్తమాంసాలతో గూడిన ఆ రూపమే. కొబ్బ నిమిషాలు అదే రూపాన్ని మావాళ్ళ నిశ్చేష్యలై చూస్తూ నిలబడిపోయారు. ఆ తర్వాత మశీదులోకి అడుగు పెట్టిన క్షణంలో, రెప్పపొటులో ఆ రూపమదృశ్యమై వాలికి సాయి రూపమే కన్సింబింది. కాని నా దురదృష్టం కొచ్చి నేను కోలిన ఆ దర్శనభాగ్యం నాకు కల్గోదు.

అది సాయి చావడిలో నిఱించే రోజు. ఆయనక్కడకు చేలి మహాసాపతితో మాట్లాడుతున్నారు. అతడు వాలి చిలిం నింపి వెలిగించడానికి సిద్ధం చేస్తుండగా అందులో వుండే గులకరాయి జాల కీందపడింది. అది నెపంగా పెట్టుకుని బాబా పట్లరాని కోపంతో అందలినీ తిట్టసాగారు. ఆ తిట్లు స్త్రీలెవరూ వినడానికి గూడ తగనివిగా పున్నాయి. పరిస్థితి గనునించి మా ఆడవాళ్ళను అక్కడినుండి తొలగి పొమ్మని అక్కడి భక్తులు సూచించగా మేము వచ్చేసాము.

మరురోజు సాయంత్రం మేమంతా స్వాలు వెనుక కూర్చుని వుండగా యా విషయం ప్రస్తావన కొబ్బింది. మావారు, “బాబా గోప్త మహాత్ములుగదా, అంత చెడ్డగా తిడతారేమి?” అన్నారు. మాతో వచ్చిన ఆఫీసు ఉద్యోగులు, “మహాత్ములు తిట్టినా, మధురంగా మాట్లాడినా ఒక్కటే, వాటిని పట్టించుకోనక్కరలేదు” అన్నారు. మావారు “నాకు మాత్రం అదేమీ అర్థంగావడంలేదు. మేమిక్కడ కొబ్బినపుటీనుండి

మేము సమర్పించిన దక్షిణంతా మేమడగకుండానే ఆయనే తిలిగిస్తే ఆయన మహాత్ముడని నమ్ముతాను” అన్నారు. ఆ మరురోజు మా జవానులు, గుమస్తాలూ ముందుగా ఆయనవద్ద సెలవు తీసుకుని కోపర్టావ్ వెళ్లిపోయారు. వాళ్ళవెనుకే మావారుగూడ సెలవు తీసుకోడానికి వెళ్లారు. బాబా తాము కూర్చొన్న గోనె క్రిందే ఆ డబ్బు సిద్ధంగా వుంచుకున్నారేమో, మావారు నమస్కరించగానే అదంతా తీసి ఆయన చేతిలో పాశిసి, “ఇటగో, ఇంతవరకూ నీవు సమర్పించిన దక్షిణ!” అన్నారు.

అటు తర్వాత ఆడవాళ్ళం అయిదారు మంచిమి వాలివద్ద సెలవు కోరటానికి వెళ్లాలనుకున్నాం. బాబాకు దక్షిణ యివ్వటానికి అందలకీ తలకొక 6 పైసలు ఇవ్వాలనుకున్నాను. గాని, నాదగ్గర చిల్లరలేక కొందలకి 6 పైసలు(అణా), ఒకలకి 12 పైసలు(బీడ), ఒకలకి 24 పైసల(పావలా) కాసులూ ఇచ్చాను. మా పాప అది చూచి, ‘అదేమిటి? అందలకీ సమానంగా యివ్వక ఒకలకి ఎక్కువ, మరొకలకి తక్కువ యిస్తావు?’ అన్నాది. నేను, ‘రోజూ అర్థంగా కాసులందలకీ ఇస్తుండటంతింటి నా వద్ద అవి అయిపోయినపి. నీకు నేనేమిచ్చానో అదే బాబాకు సమర్పించు’ అన్నాను. ఇంతలో మావారు, ‘మన దక్షిణ బాబా అంగీకలించలేదు. అదంతా వాపసు ఇచ్చేసారు’ అన్నారు. నేను వెంటనే మశీదుకెళ్లి బాబాతో, ‘ధునికి కట్టెలు అటీ అవసరముంటాయిగదా, అటి కొనడానికి వినియోగించక దక్షిణ మావాలికి తిలిగిచ్చేశారేమి?’ అన్నాను. వెంటనే ఆయన, ‘మీరంతా గత నాలుగురోజులుగా నాకు డబ్బులివ్వడంలా? ఇప్పుడు మీ దగ్గర ఏముంటే అభివృండి!’ అన్నారు. సలగ్గా మా పాపతో నేనన్నమాటలే అవి! నేను మా అమ్మాయితో చాపడిలో అన్న మాటలుగాని, మేమెక్కడి స్కూలు వెనుక కూర్చొన్నప్పుడు మావారన్న మాటలుగాని బాబాకెలా తెలిసాయో!”

ఈమె కుమారై బానుతాయి తన బాల్యస్ఫుతులిలా ప్రాసించి : “నేను మొదటిసాలిగా నా ఏడవయేట సాయిబాబాను దల్చించాను. నా తండ్రి ఆర్.ఆర్. గోవింద వాసుదేవ కణీత్సర్. ఆయన యవలాలో న్యాయమూర్తిగా పనిచేస్తుండేవారు. ఒకసాలి ఆయన ఆఫీసు పర్యటనలో మా కుటుంబమంతటిసి కోపర్టావ్ కు తీసుకెళ్ళారు. గోదావలినబికి అవతల ఒడ్డున గొప్ప ముస్తిం సాధువున్నారని, అంతదూరం పచ్చాం గనుక వాలినిగూడ దల్చిస్తే బాగుంటుందసీ ఎవరో చెప్పారు. మా తల్లిదండ్రులకు సాధు సత్యరుపులపై

భక్తి శ్రద్ధలుండేవి గనుక మేము వెంటనే శిలిడీ వెళ్లి నాటి రాత్రికి ఆక్కడ బసచేసాము. మేము గ్రామ పారశాలలో బిగి బాబాను దల్చించడానికి మశీదుకు వెళ్ళాము. అప్పటికి బాబా గురించి ఎక్కువమందికి తెలియదు. ఆక్కడాక చిన్న మశీదు, దానికి చిన్న ముంగిలీ వున్నాయి. మశీదు నేలంతా ఎన్నో గోతులున్నాయి. అందులో ఎడమ ప్రక్కన ధుని వెలుగుతున్నది. కుటైపైన మహో గంభీరుడు, ఆజూనుబాహువూ అయిన వ్యక్తి వున్నారు. ఆయన పాదాలవరకూ వుండే పాడుగాటి కష్టి వేసుకున్నారు. ఆయన తలకు ఒక తెల్లని గుడ్డ చుట్టుకొని, ఒక చినిగిపోయిన గోపట్టు మీద కూర్చుని చిలిం పీలుస్తున్నారు. తమ దర్శనానికి వచ్చినవాలిని ఆయన దక్షిణ అడిగేవారుట. లిరంతరం వెలుగుతున్న ధునికి కట్టెలకోసం కాబోలి. ఆ సంగతి విని మా అమ్మ మా అందలకీ కొండి చిల్లర యిచ్చి వాలికి దక్షిణ సమర్పించమన్నారు. మేము వాలిచేతిలో పెట్టి వాలి పాదాలకు నమస్కరించి మా బసకొచ్చాము. అప్పుడు కోర్చు గుమస్తాలు గూడ మాతోపాటు వచ్చారు. నాటిరాత్రి మేమందరం మాట్లాడుకొంటుండగా మా నాన్నగారు, ‘ఈయనేమి సాధువు- అందలసి దక్షిణాడుగుతారు, అందలసి తిడతారు!’ అన్నారు. అప్పడచ్చటి వారు తాము విసిన, చూచిన బాబాలీలను గురించి చెప్పారు. మరురోజే మేము తిలిగి వెళ్ళబోతూ బాబాను దల్చించి, వాలిముందు దక్షిణబెట్టి నమస్కారం చేసుకున్నాము. తర్వాత వాలి దర్శనానికి మా అమ్మ, నాన్న వెళ్లినపుడు అంతవరకు మేమిచ్చిన దక్షిణంతా వాలికిచ్చేసి, ఆ ముందటిరాత్రి మా నాన్నగారన్న మాటలే అన్నారు బాబా. మా అమ్మ చిన్నబుచ్చుకొని, ‘మారక్కిణ తిలిగి ఇచ్చేస్తున్నారేమి బాబా? దీనితో ధునికి కట్టెలు కొనండి! అన్నాది. బాబా, ‘అయిష్టంగా యిచ్చిన ఈ డబ్బు మీరే వుంచుకోండి’ అన్నారు. విధిలేక వాళ్ళాడబ్బు తీసుకున్నారు. వాలి స్పర్శతో యిచ్చిన డబ్బులు వాలి ప్రసాదమని తలచి వాటిని మా అమ్మ ఒక పట్టుసంబిలో కట్టి పూజలో వుంచుకొన్నాది. మేము ఎప్పుడేమి చేస్తున్నది, ఏమి మాట్లాడుతున్నది బాబాకు తెలుస్తుంటుందని గుర్తించారు మా నాన్న. తర్వాత మేము వాలాసార్లు వాలిని దల్చించాము. ప్రతీసారీ ఆయన మాకేదీర ఒక లీల చూపిస్తున్నానే వున్నారు. ఆయన తమను దల్చించిన వాలికి స్వయంగా ఊచి ప్రసాదించేవారు. ఒకొక్కపుడు వారే నొసట పెట్టేవారు గూడ.

ఒకసారి నాకూ, మా అన్నకూ అమ్మవారుపాశిసి, మా అన్న పరిస్థితి ఎంతో ఆందోళనగా వుంది. అతడి వంటిమీద పాక్కులు బాగా పెద్దవై, జ్వరం బాగా పెచ్చించి. ఆ పాక్కులు

పగిలాయి. అతని ముక్క నుండి గూడ ఎంతో రక్తం కారసాగించి, ఇంట్లో అందరూ భయపడసాగారు. మా అమ్మ మాత్రం బాబాను హృదయపూర్వకంగా నమ్మకించి నిత్యమూ మా యిద్దలకీ ఊచి పెడుతుండేది. ఆ సమయంలో బాబా తమ భక్తులతో, ‘బండి తీసుకురండి, నేను యవలా వెళ్లాలి, ఆ తల్లి నన్న పిలుస్తున్నాబి’ అని పదేపదే అంటున్నారుట. తర్వాత నాకూ, మా అన్నకూ జబ్బ తగ్గిపోయించి.

ఆ తర్వాత ఒకనాటి ఉదయం మాయింటికొక ఫకీరు ఐక్క కొచ్చి, ‘అలక్ నిరంజన్’ అని కేకవేసారు. అప్పుడు నేను అక్కడే ఆడుకొంటున్నాను. అప్పుడు గేటువద్దనున్న మా బంట్రోతు, ‘ఇప్పుడు యిచటి ధాన్యం డబ్బ ఖాళీగావున్నాబి, యింట్లోవారు యా రీజు యింకా ధాన్యం పశియలేదు. కొచ్చి సేపాగిరా!’ అని చెప్పాడు. ఆ ఫకీరు వెళ్లి కొచ్చి సేపయ్యాక. మళ్ళీ వచ్చాడు. మా బంట్రోతు మళ్ళీ అలానే చెప్పాడు. ఆ ఫకీరు చిన్నగా నవ్వి, ‘అందులో ఏముంటే అదేవేయి, నేను మళ్ళీ ఎపుడొచ్చేబి?’ అన్నాడు. ఆ డబ్బ ఖాళీగా వున్నదని చెబతే ఆ ఫకీరు, ‘అందులో నాల్గ గింజలున్నాచాలు’ అన్నాడు. అప్పుడు మాబంట్రోతు గంగారాం అందులోపున్న రెండు గింజలు తీసి అతనికిచ్చాడు. ఆ ఫకీరు ఖాళీగా వున్న జోలెపట్టి గింజలు వేసాక, ఒకసారి జోలె మూసి మరల తెరిచారు. ఈసారి దానినిండుగా గింజలున్నాయి. ఆ ఫకీరునవ్వి, ‘సిండుగా ఐక్కపున్నాబి, మాసావా’ అని నవ్వుతూ వెళ్లిపోయారు. తర్వాత మా అమ్మ ఆ లీలగులంచి విని వెంటనే వెళ్లి ఆ ఫకీరును తీసుకురమ్మని, ఆయన సాయిబాబాయేనసీ చెప్పి మా బంట్రోతును పంపించి. మా బంట్రోతు పరుగున వెళ్లి, కొంతసేపు వెదికి తిలగివచ్చి ఆయనెక్కడా కనిపించలేదని చెప్పాడు. కొచ్చికాలానికి మేము శిలిడీ వెళ్లినపుడు మా అమ్మతో బాబా, ‘ఆయి, నేను మీయింటికి వచ్చివెళ్లాను’ అన్నారు. బాబాకు మామిడిపిందెల ఊరగాయ, మామిడిపండ్లు, ప్రాక్కపండ్లు, ‘సీరా’ (రవ్వేకేసలి) ఇప్పటిని విని, మేమెప్పుడు శిలిడీ వెళ్లినా అవి తీసుకువెళ్లి బాబాకు సమల్చించుకొనేవాళ్ళం.

ఒకసారి చాలామందిమి శిలిడీ వెళ్లాము. దివ్యజ్ఞాన సమాజానికి సంబంధించిన మా బావగారు, రామభావూ తిలక్ గూడ మాతో వున్నారు. అతడు బాబా సిద్ధపురుషులైతే ఆయనకన్ని భాషలూ, అర్థమవ్వాలనుకొని, దివ్యజ్ఞాన సమాజింపారు క్రొత్తగా ప్రచురించిన ‘Masters’ అనే ఆంద్ర ర్ఘంథం మశీదుకు తీసుకువచ్చాడు. అతడు సాప్టాంగ

నమస్కారం చేసుకొని అక్కడ కూర్చున్నాడ, బాబా చిలిం పీలుస్తూ కొచ్చినేపు అతడికేసి తదేకంగా చూచారు. ఇది వారి అలవాటు. ఆయన చిలిం త్రాగుతూ వచ్చినవాలికేసి కొచ్చినేపు చూచి తాపీగా వాలితో మాట్లాడేవారు. ఆయన తిలక్ ను, ‘నీవేం తెచ్చావ్?’ అనడిగారు. అతడా పుస్తకం చూపగానే బాబా దానిని తమ చేతిలోకి తీసుకొని పుటులు తిప్పిచూచి అతడికిస్తూ, పలానా పేజి తెరచి తమకు వినిపించమన్నారు. అతడా పేజీ తెరచి చదవసాగాడు. బాబా శ్రద్ధగా వింటున్నారు. అందులో సిద్ధపురుషుల గులంచే ప్రాసియున్నాబి. ఆయనను రామభావు కొన్ని ప్రశ్నలువేసి, వారి సమాధానాలను బట్టి ఆయన సిద్ధపురుషుడేనని నిర్ణయించుకున్నాడు. ఆంద్రంలో ప్రాయబడిన ఆ ర్గంథంలోని విషయాలశ్శీ ఆయనకు బాగా తెలుసునని బుబ్బావైంది.

యవలాకు చెందిన ఒక మమల్తదారు బాబా సిద్ధపురుషులవునో కాదీ చూడదలచివాలనిదల్చించి ఆయనకు కలకండ, కొబ్బరికాయ సమల్చించి నమస్కారించుకున్నాడు. అప్పుడే వేరొక భక్తుడు కర్మారం వెలిగించి బాబాకు ఆరతిచ్చాడు. బాబా అందరికి కలకండ పంచాక పదు, ఆరు కలకండ ముక్కలు వెలిగించి తమ ఆరచేతిలో పెట్టుకున్నారు. అవి గూడ కర్మారంలాగే వెలిగాయి. తనకు సంశయ నివృత్తి చేయడానికి బాబా ఆ లీల చేసారని ఆ మమల్తదారు తలవాడు. కాని అటి చూచాక గూడ, అతడికి యింటికి వెళ్లాడు ఒక సందేహమెచ్చింది. బాబా పంచిన కలకండలో కర్మారం కలసి వున్నదేమోనని తలచి అతడు బాబా తనకు ప్రసాదించిన కలకండ ముక్క వెళ్లించాలని ప్రయత్నించాడు గాని, అది ఎంతకూ వెల్గలేదు. అది బాబా లీలేనని అతడు నిర్ణయించుకున్నాడు.”

ఒకసారి బాబా తమ మహాసమాధి గులంచి ముందుగా సూచించారు. అప్పుడు సిర్మాణంలోనున్న బూటీవాడాను చూపుతూ, ‘లాయాల్లాహో యల్లిల్లిహో; క్యాబడా దర్శార్ ప్రో! ముస్లిమీ జీ తో అంధా ప్రో; సర్దాజ్ చుట్టాయా; అల్లాహో మాలిక్ ప్రో! అల్లా అచ్చాకరేగా!’ అన్నారు. ఆయన చెప్పినట్టే ఆ బూటీ వాడా వారి సమాధి మందిరమైంది. ముందుముందు వారి సమాధి మందిరం దల్చించున్న ధనికులు (సర్దాజీ), ప్రభుత్వాధికారులు (ముస్లిమీజీ) లతో గూడిన లెక్కకుమీలన భక్తజనులే ఆయన చెప్పిన దర్శారు.

- సచేపీం

ధ్వంసార్కావాయి

అనుభ్వవమండవము

శ్రీమతి నాయయహతి రేవతి, భువనేశ్వర్

మా కు చిన్నపుటీ నించి సాయి నాథు ని తో అనుబంధం వుంది. మా అమృగారు ఎక్కువగా సాయి చలిత్త పారాయణ చేస్తుండేవారు. మాకు అప్పటిల్లో ఆర్థిక సమస్యలు ఎక్కువగా వుండేవి. అవి ఒక కొలిక్కి రావాలని 1992 ప్రాంతంలో అమ్మి సాయి చలిత్త 9 సార్లు పారాయణ చేసింది. వెంటనే మా పెద్ద తమ్ముడికి ఉద్దీష్యం వచ్చింది. కొంతవరకు పరిస్థితి చక్కబడింది. తరవాత ఏ సమస్య వచ్చినా అమ్మి పారాయణ చెయ్యడం పరిస్థితులు చక్కబడటం జిలగేబి.

కొన్నాళ్ళకి మా నాస్సగారు లిఫ్ట్ర్ అయ్యారు. తరవాత అమ్మికి బైస్ట్ క్యాస్టర్ వచ్చింది. పరిస్థితులస్తీ చక్కబడ్డక మళ్ళీ కొత్త సమస్య వచ్చిందని అందరం చాలా బాధపడ్డాము. ఒకరోజు నేను బాబా పటం ముందు కూర్చుని, అమ్మికి ఎందుకు యిలా జిలగిందని బాగా ఏడ్డాను. అదేరోజు బాబా నాకు స్వప్న దర్శనం యిచ్చారు. అందులో కొన్ని కప్పలు మాపించారు. అవస్త్రి చనిపోయినట్లుగా నేలకి కరుచుకుని పున్నాయి. నాకేమీ అర్థం

కాలేదు. మర్మాడు ఈ విషయం మా అమ్మికి చెప్పాను. అప్పుడు మా అమ్మి ఆశ్చర్యపోతూ,, “మా చిన్నప్పుడు స్నేహితులందరం కలసి ఆడుకుంటూ, అక్కడ కప్పలుంటే మేము వాటిని రాళ్ళతో కొట్టి ఎవరు ఎక్కువ కప్పల్ని చంపితే వాళ్ళు గెలిచినట్లని పండం పెట్టుకుని, అందరం రాళ్ళతో కొట్టాము. అవి చనిపోయి, నేలకి కరుచుకుని వుండిపోయేవి. అవి నీకు సాయి చూపించారంటే, ఆ పాపం వల్ల నాకిప్పుడు క్యాస్టర్ వచ్చిందన్నమాట” అని చెప్పింది. నేను యిది విని చాలా ఆశ్చర్యపోయాను. తరవాత అమ్మికి మంచి వైద్యం చేయించాము. ఆరోగ్యం కుదుట పడ్డాక నాకు వివాహం అయింది. మావాలతో ఒలిసాయచేసాను.

కొన్నాళ్ళకి పులిటికని విజయవాడ అమ్మి వాళ్ళ ఇంటికి వెళ్ళాను. అప్పుడు మా చిన్నతమ్ముడి కోసం మా అమ్మి బాబా చలిత్త పారాయణ చేస్తున్నారు. ఒకరోజు అమ్మికి సాయిబాబా స్వప్నదర్శనమిచ్చి, “నీకు మనవడు పుడతాడు ‘నృసింహ సరస్వతి’ అని పేరు పెట్టుకోండి” అని చెప్పారట. ఆ

విషయం నేను వెళ్ళాక అమ్మి నాతో చెప్పింది. అప్పుడు నేను “నాకు, మావాలకీ ఆడపిల్లంటే చాలా ఇష్టం. మాకు ఆడపిల్లే పుట్టాలని నేను దణ్ణం పెట్టుకుంటున్నాను. ‘సాయి సంహిత’ అని పేరు కూడా నిర్ణయించుకున్నాము. నువ్వు చిన్న తమ్ముడి కోసం పారాయణ చేస్తున్నావు కనుక వాడికి పెళ్ళయ్యాక భవిష్యత్తులో అలా జరుగుతుందని చెప్పారేమో” అని కొట్టిపారేసాను. ఆ రోజు తెల్లవారురూమున నాకొక స్వప్నం వచ్చింది... ముత్తాలంపాడు బాబా గుడి బైటు, బాబాలాగా వున్న ఒకాయన కూర్చుని, పైకి ఆకాశంవైపు చూస్తూ గట్టిగా “నేను వేరు, నృసింహ సరస్వతి వేరనుకున్నావా? నీకే కొడుకు పుడతాడు. నీ గులంచే నేను చెప్పింది. వాడికి ‘నృసింహసరస్వతి’ అని పేరుపెట్టు. రెండు రూపాయలు దళ్ళిణ ఇష్టు” అన్నారు. తరవాత వారు చెప్పినట్టే అబ్బాయి పుట్టాడు. ఇక్కడ కూడా ఒక మహోత్స్వం జిలగింది. ఏప్రిల్ 16 న నేను ఆసుపత్రిలో చేరాను. ఆ రోజు మావారు బైట నిల్చుని ఉంటే, ఒక చిన్న కాంతి మావాల ముందుకి వచ్చి, అందులో

బాబు కనిపించి, “రేపు సాయంత్రం ఆరు గంటల పన్నెండు నిముషాలకి అబ్బాయి పుడతాడు” అని చెప్పారట. మావారు బాబాని పూజించేవారు కాదు. నేను పూజిస్తుంటే వద్దనేవారు కాదు. కాసీ బాబు తనకు అలా చెప్పారేమిటా అని ఒకింత ఆశ్చర్యపోయి, రేపు అలా జిగితే చూద్దాం అనుకున్నారట. బాబు చెప్పినట్టే, మర్ఱాడు సాయంత్రం సిలగ్గు ఆరుగంటల పన్నెండు నిముషాలకి బాబు పుట్టాడు. ఆ రోజు గురువారం, ఏకాదశి. తరవాత మావారు బాబు తనకిచ్చిన అనుభవాన్ని మాకు చెప్పారు. బాబు చెప్పినట్టే మా అబ్బాయికి, వాటపేరు కూడా కలుపుకుని, ‘సాయి సృసింహ సరస్వతి రఘు విసీత్’ అని పేరు పెట్టాము. అందులో మా మావగాలి పేరుకూడా కలిపాము.

తరవాత రెండేళ్ళకి మా అమ్మగాలికి మళ్ళీ కాస్పర్ వ్యాధి తిరగపెట్టింది. అప్పుడు అమ్మని మావూరికి అంటే బరంపురం తీసుకువచ్చేసాము. కొన్నిరోజుల తరవాత బాబు నాకు కలలో కనపడి ఒకచేత్తో విభూతి చూపిస్తూ, ఇంకొకచేతివేళ్ళు ఐదూ ముడిచి తెలిచి చూపిస్తున్నారు. ఇంక అప్పటినించి, నేను అమ్మకి ఇచ్చే ప్రతిదాంట్లో విభూతి వేసి ఇచ్చేదాన్ని. సిలగ్గు 5 నెలలకి అమ్మని ఫోరమైన ఆ బాధలనించి విముక్తరాలిని చేశారు. చేతివేళ్ళు ముడిచి తెరచి ఎందుకు చేశారో అప్పుడు అర్థమయ్యింది. ఇలా ప్రతిక్షణం మమ్మల్ని కనిపెట్టుకొనిపుంటూ, మాకు జరగబోయేవన్నీ ఎప్పటికప్పుడు తెలియచేస్తునే పున్నారు.

మా అమ్మకి ఒక అలవాటు

వుండేబి. ఇంట్లో ఏ శుభకార్యమైనా బాబుకి నమస్కరించుకుని, మీరు తప్పకుండా వచ్చి ప్రసాదం తీసుకుని వెళ్లాలని చెప్పేబి. అదే విధంగా బాబు కూడా గుర్తుతెలయిని వ్యక్తుల రూపంలో వచ్చి భోజనం చేసి వెళ్లేవారు. అందువల్ల మా అమ్మ సంవత్సరీకాలకి నేనుకూడా బాబాని తప్పకుండావచ్చి ప్రసాదం తీసుకోవాలని ప్రార్థన చేసాను.

సంవత్సరీకాల మూడు రోజులలో ఒక రోజు నేను ఏదో పనిలో వున్నప్పుడు, ఒకాయన వస్తే, మా అమ్మమ్మ ప్రసాదం పెట్టి ఇస్తే, ఆయన బైటికి వెళ్లి తిని వెళ్లిపోయారని చెప్పారు. నాకు చాలా బాధపేసి, బాబాగాలతో, “మీరు అలా బైటకూర్చుని తినడమేమిటి, ఇంట్లోవాళ్ళాగా చక్కగా లోపల కూర్చుని తినాలిగాని” అని బాధపడ్డాను. మర్ఱాడు కార్యక్రమంలో చాలా హడావిడిగా వుండగా ఒక్కపల్గుగా వుండి, పంచ కట్టుకుని భుజాన కండువా వేసుకున్న ఒకాయన లోపలకి వచ్చి నన్ను భోజనం పెట్టమని అడిగారు. నేను పని హడావిడిలో పుండి పంచాయనతో, “అతనికి భోజనం యివ్వండి” అని చెప్పాను. వెంటనే ఆయన “నేనేం జిచ్చగాడిననుకున్నావా, బైటకూర్చుని తినడానికి? ఇచిగో యజ్ఞిపవితం చూడు” అని ఆయన వేసుకున్న చొక్కలోనించి బైటికి తీసి చూపించారు. నేను వెంటనే ఆయనని లోపలకి తీసుకెళ్లి, వాలికి మడిగా పడ్డించమని ఒకలికి అప్పచెప్పి, నేను వేరే పని చూడటానికి వెళ్లాను. మళ్ళీ కాసేపటికి వచ్చి చూస్తే వారు వెళ్లి పోయారు. ఇప్పుడే భోజనం

చేసి వెళ్లిపోయారని చెప్పారు. కాసీ అక్కడివాళ్లు, ఆ ఊరివాళ్లు, ఆ వ్యక్తిని ఎప్పుడూ చూడలేదని చెప్పారు. తరవాత నాకు అర్థం అయ్యంది.... నిను బాబాని అలా ప్రార్థించినందుకు, యా రోజు యిలా వచ్చి ప్రసాదం తీసుకుని మమ్మల్ని, మా అమ్మని అనుర్ధించారని!

మా బాబుకి 5 సంవత్సరాల పయసప్పుడు యేవో ఆరోగ్య సమస్యలు వచ్చాయి. వాడిని తీసుకుని ఆసుపత్రులవెంట తిరుగుతూ వుండేవాళ్లం. చివరికి టీటి పరీక్షలు చేయాలన్నారు. ఇది విని చాలా బాధపడ్డాము. సరేనని పరీక్షల నిమిత్తం ఆసుపత్రికి వెళ్లినప్పుడు, మావారి దగ్గరికి పంజాబి లాగా వున్న ఒకతను వచ్చి భుజం మీద చెయ్యి వేసి, “భావూ, కుచ్ నహీ హాగో జీ” అని చెప్పి వెళ్లిపోయారట. నిజంగానే వాడికేమి లేదని పరీక్షల అనంతరం తేలింది. తరవాత మావారు కూడా సాయి భక్తులైపోయారు.

ఇంతే కాదు, నేను శ్రీ సాయి లీలామృతములో చదివి, ఇలా జరుగుతుందా అని ఏ సన్నిహితం గురించేనా అనుకుంటే, వెంటనే స్వప్నంలో బాబు దానిని అనుభవింపచేసేవారు.

తరవాత శ్రీ సాయినాథులు, మమ్మల్ని గురుకుటుంబానికి అప్పగించి వాలి రూపంలో లీలావినోదం చేస్తున్నారు. అటువంటి సమాధి సద్గురునికి హృదయపూర్వక కృతజ్ఞతా పూర్వక నమస్కమాంజలులు సమర్పించుకుంటున్నాను. ●

ఆచార్యన అధ్యాత్మ వీలులు

శ్రీ రాహురు గోపాల్

పూర్వం జ్యోతి భరద్వాజ మహారాజ్ లీలావైభవాన్ని వారి పూర్వ విద్యార్థి, కలిచేడు వార్షపుష్టిన రాపూరు గోపాల్ గారు ఈవిధంగా తెలియచేస్తున్నారు...

మా స్వరూపం కలిచేడు. నేను ఇంటర్లో కాలేజీలో చేరటానికి విద్యానగరు వెళ్లాను. మాకు ఆంగ్లం బోధించటానికి పూజ్యార్థి మాస్టరుగారు అధ్యాత్మకులుగా వచ్చేవారు. వారి బోధనాదక్షత అధ్యాత్మంగా పుండేచి. మా వసతి గృహాలలో A, B విభాగాలుండేవి. అందులో A విభాగంలో కొంతమంచి యువకులు సత్కంగం ఏర్పాటు చేసేవారు. అక్కడకు పూజ్యార్థి మాస్టరుగారు వచ్చేవారు. నేను B విభాగంలో పుండేవాడిని. సత్కంగాలు జరగడం చూస్తుండేవాడిని కానీ మొహమాటంవల్ల వెళ్లేకపోయేవాడిని. మా ఇంట్లో భారత భాగవతాబి ర్ఘంథాలు చదవడం అలవాటు. నేను నా తరగతి పుస్తకాలతో పాటు భగవాటి ర్ఘంథం కూడా చబివేవాడిని. అటి చూసిన ఒక కైస్తువ విద్యార్థి ఎలీషా ఉదయకుమార్, “ఇవస్తు మూడనమ్మకాలు. వాటివల్ల ఏమీ

ఉపయోగం లేదు” అని వాబించేవాడు. నాకు పూజ్యార్థి మాస్టరుగాలని మాశాక ఇతని ప్రశ్నలన్నింటికి ఆయనే సరైన సమాధానాలు చెప్పగలరనిపించింది.

ఒకరోజు ఉదయం నేను, ఉదయ్ కుమార్, కరుణాకర్ అనేముగ్గురంకలిసి పూజ్యార్థి మాస్టరుగాల గదికి వెళ్లాము. ఆయన ఆ సమయానికి బయటకు వెళుతున్నారు. మమ్మల్ని చూసి వచ్చిన కారణం అడిగారు. “మాకు భగవాటిత గులించి కొన్ని సందేహాలున్నాయి సార్!” అంటే, సాయంత్రం హిల్-వ్యా కాంటీను దగ్గరకు రమ్మన్నారు. పూజ్యార్థి మాస్టరుగారు ప్రతిరోజూ సాయంత్రం గూడలి రోడ్డులో హిల్-వ్యా కాంటీన్ ఎదురుగా పున్న ఇసుక దిబ్బల మీద కూర్చుని విద్యార్థులతో చర్చలు చేసేవారు. మేము ఆ రోజు సాయంత్రం అక్కడకు వెళ్లాము. ఎలీషా ఉదయకుమార్ సైన్సు విద్యార్థి. మేము అక్కడకు వెళ్లగానే పూజ్యార్థి మాస్టరుగారు అతనిని పాత్మాంశాలకు సంబంధించిన ప్రశ్నలు అడిగారు. అతను సరైన సమాధానాలు చెప్పలేకపోయాడు. అప్పుడు పూజ్యార్థి మాస్టరుగారు, “సీకు సంబంధించిన

సైన్సులోనే సరైన సమాధానాలు చెప్పలేకపోయాపు. మరి సీకు అవగాహనలేని ఆధ్యాత్మికత మీద ఏమి తెలుసుని ఒక నిర్ణయానికి వచ్చాపు? ఏదైనా ఒక విషయం తెలుసుకోవాలంటే దానికి సంబంధించిన సాహిత్యం అంతా కూలంకషంగా అధ్యయనం చేయాలి. అవగాహన చేసుకోవాలి. అనుభవం పొందిన మహాత్ముల దగ్గరకు వెళ్లి సందేహాలు అడిగి తెలుసుకోవాలి. అలాంటి కృషి ఏమీ చేయకుండా వాబిస్తే ఉపయోగం లేదు. సత్యాన్ని తెలుసుకోవాలను జిజ్ఞాస పున్నప్పుడు వాదన చేయవచ్చు. అంతేకాని అవతలి వ్యక్తిని ఓడించాలన్న ఉద్దేశంతో “మాట్లాడకూడదు” అని చెప్పారు. నాకు అదే మొదటిసాలి అటువంటి ఆధ్యాత్మిక చర్చ వినడం. నాకు వెంటనే శంకరవిజయంలో ఆధికారి భాగవతులు మండసమితునితో (అవతలి వ్యక్తి అంతటి వాడు కాదు కానీ) చేసిన వాదన గుర్తించి వారు సాక్షాత్తు ఆధికారి చార్యులుగా అనిపించారు.

కలిచేడులో ప్రతి సంవత్సరమూ గీతాజిలుంతికి పండితులవేత గీతిపన్యాసాలు చేయస్తూ వుంటారు.

నాకు మనసులో ఆ సంవత్సరం పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారితో ఆ ఉపన్యాసాలు చేయించాలని కోరిక. కానీ మా ఊరివాళ్ళు మరొకలని ఆహ్వానించారు. కాని ఆ ఉపన్యాసకునికి ఏదో ఆటంకం వచ్చి రాలేనన్నారు. వెంటనే నన్ను ప్రక్క గ్రామంలో వున్న ఒక ఆశ్రమానికి వెళ్లి అక్కడి స్వామీజీని ఉపన్యాసించడానికి పిలువమన్నారు. నేను వెళ్లి విషయం చెప్పగానే, “కారు తెస్తావా?” అనడిగారు ఆ స్వామీజీ. “లేదు స్వామీ! మాతో బస్తులో తీసుకుపోతాము” అని చెప్పగానే ఆయన రానని చెప్పారు. నేను పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల అనుమతి తీసుకోకుండానే మా ఊరివారితో, “మా కళాశాలలో ఒక అధ్యాత్మకులున్నారు. ఆయన చాలా బాగా ఉపన్యాసాలివ్వగలరు. వారిని తీసుకువస్తాను” అని చెప్పాను. మావాళ్ళు, “అయితే ఎలా అయినా ఆయనను తీసుకురా!” అని చెప్పారు. “తప్పక వస్తారు” అని చెప్పాను. నాకు అప్పుడు అంత బలంగా ఎందుకు నమ్మకం కలిగింది నాకే తెలియలేదు. మా ఊరివాళ్ళకి కూడా ఆయన బోధ రుచి చూపించాలన్నదే నా తపన. అదేవిధంగా వారి దగ్గరకు వెళ్లి విషయం చెప్పాను. “నన్ను తీసుకువస్తానని మాటిచ్చావా?” అన్నారు. “జచ్చాను మాస్టరుగారూ!” అన్నాను. “అయితే సరే, ఏ రీజు?” అనడిగారు. చెప్పాను. నేనే వచ్చి తీసుకువెళతానని కూడా చెప్పాను. “మాస్టరుగారూ! కరపత్తంలో మీ పేరు వేసుకోవచ్చా?” అనడిగాను. “పేరు వేసుకోగాని విద్యార్థులు (ప్రెగ్రామ్) వేయుకు!” అని చెప్పారు. ఆయన ఉన్నతమైన వ్యక్తిత్వానికి నా కళ్ళు చెమర్చాయి. నేనెంతటిపాడిని?

జింటరు చబివే విద్యార్థిని. ఆయన నా మాటకు అంత పిలువసిచ్చి అడిగిన వెంటనే ఒప్పుకోవడం! ఆయన ఎదుటి వ్యక్తిని ఎంత సంస్కరంగా చూస్తారోనన్నది అర్థమైంది. ఆయనది మహానుతమైన వ్యక్తిత్వం.

నా పూర్వజన్మ సుకృతం కొణ్ణి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు కలిచేడులో ఉపన్యాసం చెప్పిన రెండు రీజులూ మా ఇంట్లోనే వున్నారు. మొదటిరోజు ఉపన్యాసమయాక అక్కడకు వచ్చిన ఒక సాధువు మా ఇంటికి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారితో పాటే వచ్చారు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు కుల్చిలో కూర్చుంటే, ఆయన వారి పాదాల వద్ద క్రింద కూర్చున్నారు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు వారిని పైన కూర్చోమని, లేకుంటే తామే క్రింద కూర్చుంటామని అన్నారు. వెంటనే ఆ సాధువుగారు, “మీరు పూజ్యశ్రీయులు, పైనే కూర్చోవాలి!” అని పాదాభివందనం చేశారు. తరవాత పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు నాతో, “నేను సిగరెట్ కాలిస్తే మీవాళ్ళకి ఏమైనా అభ్యంతరమా?” అనడిగారు. “ఫర్మాలేదు మాస్టరూ! మీరు కాల్చుకోండి” అన్నాను. మా నాన్న మాత్రం కొంచెం గొణిగేవాడు.

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు కలిచేడులోని మా ఇంటికి రెండు, మూడుసార్లు వచ్చారు. రెండవసారి వచ్చినప్పుడు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు అద్భుతమైన లీల హేశారు. వారు మా ఇంటి వరండాలో కుల్చిలో కూర్చుని సిగరెట్ కాల్చుకుంటున్నారు. మా నాన్న బయటునుంచి జింటిలోకి వస్తూ వరండాలోకి రాగానే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు కూర్చునిపున్న వోట శ్రీ సాయిబాబా ఆశీసులై కనిపించారట!

అప్పుడు మా నాన్నకు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఎంత గొప్పవారో అర్థమై, “ఒరేయ్ గోపాల్! ఎంత గొప్ప మహాత్ముడిని తీసుకువచ్చాపురా మన ఇంటికి?! మేమంతా తలంచిపోయాం రా!” అన్నారు.

విద్యానగరు మంచిర కుంభాభిషేకానికి మేమందరం తలొక పసీ చేస్తున్నాం. రాత్రి అందరూ తలొక చోటూ పడుకున్నారు. నేను మంచిరంలో నిద్రపోతున్నాను. అప్పుడు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు నా స్ఫుషుదర్శనమిచ్చారు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు నా ఎదురుగా కూర్చున్నారు. నాతో “గోపాల్, సాధన చేసేవాలికి కత్తి చాలా అవసరమోయ్!” అన్నారు. నేను, “కత్తి అవసరం ఎందుకుంటుందండీ?” కత్తితో కూరగాయలు తరుగుతాం లేదా ఏదైనా చీల్చడానికి ఉపయోగిస్తాం. అది మనకెందుకు?” అన్నాను. “కాదియ్, అవసరం!” అన్నారు. ఈవిధంగా ఇద్దలికి చర్చ జరుగుతోంది. ఇంతలో మెలకువ వచ్చింది. మర్చుడు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల దగ్గరకు వెళ్లి, “సార్ ఇలా కల వచ్చింది, దాని అర్థమేమి!” టుని అడిగితే, “కత్తి అంటే వివేకమోయ్!” అన్నారు. ఐహికమైన బంధాలు, అనవసరమైన విషయాలు ఖండించడానికి వివేకమనే కత్తి అవసరమని ఆయన చెప్పారు. ఇంకొకసారి స్ఫుషుంలో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారిని, “మీకు ఇంతమంచి శిష్యులున్నారు కదా, వాలో ఉత్తమమైనవాళ్ళు ఎవరు సార్? అనడిగితే, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు పూజ్యశ్రీ అమృగాలని చూపించారు. అమృగారు అంతటి మహాసీయురాలని

అప్పుడర్థమైంది!

నేను ఇంటర్ పూర్తిచేసుకుని మా ఊరు వెళ్లి మైన్ లో ఉద్యోగంలో చేరాను.

పూజ్యులీ మాస్టరుగాలి రూపం ముద్దుమనోహరంగా వుండేది. ఒక్కసారి చూసిన వారెవ్వరూ ఆ రూపాన్ని మల్చిపోలేరు. నేను కలిచేడులో పగలంతా పనులలో పున్నా రాత్రి నిద్రపోయేటప్పుడు నేనొక్కడ్చే ఆరుబయట అందలకి దూరంగా మంచం వేసుకుని పడుకుని పూజ్యులీ మాస్టరుగాలి రూపాన్ని తలచుకుంటూ స్వరణ చేసుకునేవాడిని. నా ప్రమేయం లేకుండానే ఆనందబూషణు కాలపోయేటి. తరవాత తరవాత రాత్రిపూటే కాకుండా పగటిపూట కూడా ఆయన స్వరణ ఆనందదాయకంగా వుండేది. ఒక్కసారి నాకొక అనుమానం వచ్చింది, 'నేను ఇలా స్వర్ణించుకుంటున్నట్లు వాలికి తెలుస్తుందా?' అని! కొన్నాళ్ళకి పూజ్యులీ మాస్టరుగాలి దగ్గరకు ఒక విద్యార్థి వెళితే, "గోపాల్ నన్నెమైనా చూడాలనుకుంటున్నాడా?" అని అడిగారట! ఇలా నాకు ఎన్నో నిదర్శనాలు, స్వప్నదర్శనాలు, అనుభవాలూ ప్రసాదించారు.

ధామన్ రెడ్డితో, "ఏదైతే శూన్యమో అదే నన్నుగా భావించు!" అన్నారు పూజ్యులీ మాస్టరుగారు. ఒక్కసారి నా ఉద్యోగరలీత్యా బయట ఊరికి వెళ్లి తిలగివచ్చేటప్పుడు మా ఆశీసువారు నన్ను ఒక మూడురోడ్డ కూడలిలో వచిలేసి, అక్కడినుంచి ఏదైనా వాహనం ఎక్కి వెళ్ళమని చెప్పారు. అప్పటికే సంధ్యా సుమయం డాటిపోతోంది. అక్కడ నిర్మానుష్టార్ కొన్నాన్నాను. ఐదు నిముషాలలో ఒక అబ్బాయి బండిమీద వచ్చి నా ముందు ఆగి, "ఎక్కడికి వెళ్ళాలి?" అనడిగాడు. నేను చెప్పాను. "మిమ్మల్ని నెల్లూరులో దించుతాను. అక్కడనుంచి బస్సులో వెళ్ళండి!" అన్నాడు. ఆ క్షణంలో జిరుగుతున్న లీలలో పూజ్యులీ మాస్టరుగాలి అపారకరుణకు కళ్ళ చెమర్చాయి. 'మాదే ఆలస్యం కానీ పిలిచిన వెంటనే పలకడానికి మీరు ఎప్పుడూ సిద్ధంగానే వుంచారు మాస్టరూ!' అనుకున్నాను.

ఇలాగే ఇంకొకసారి ఒక సంచిలో చాలా బరువు పెట్టుకుని బెంగుళూరు బస్టాండులో దిగాను. వంతెన దాటి అటుపక్కకి పోవాలి. ఆ సంచి చాలా బరువుగా వుంది. సంచిని క్రిందపెట్టి ఆలోచిస్తూ వున్నాను. ఈలోపు ఒకబ్బాయి వచ్చి, 'ఎక్కడకి పోవాలి?' అనడిగాడు, చెప్పాను. ఒక్క మాట కూడా మాట్లాడకుండా సంచి పట్టుకుని ముందుకు నడుస్తున్నాడు. అతని వెనుకనే నేనూ వెళుతున్నాను. వంతెన దిగాము. నేను ఎక్కువలసిన బస్సు దగ్గరకు వెళ్ళాము. అతను ఆ బస్టెక్కి, ఆ సంచిని అందులో పెట్టి, వెనుకకు తిలగిచూడకుండా వెళ్లిపోయాడు! నాకు నోట మాట రాలేదు. ఇలా ఎన్నో ఎన్నోన్నో!!

పూజ్యులీ మాస్టరుగారు వాలి

స్వస్వరూపాన్ని గుప్పెట మూసి వుంచేవారు. అయినప్పటికీ, వాలి సహజ స్వరూపం కొన్ని కొన్ని సందర్భాలలో బహిర్గతమయ్యేది. ఒక్కసారి అన్నారు, "నేను అంతటా, అందలిలో సాయిని చూస్తాను. కానీ ప్రత్యేకంగా భౌతికరూపంలో సాయినాథుని చూడాలని ఎన్నడూ కోరుకోను. ఎందుకంటే అలా చూస్తే, ఆ రూపంలో మాత్రమే సాయి వున్నాడన్న భూంతి కలుగుతుంది. నా హృదయమే సాయినాథుడు!" అన్నారు. అఖి వాలి ఆచరణలో ఆక్షరసత్యమైన మాట. అందలిలో సాయిని చూడగలిగారు. కనుక అందలితో అంతులేని ప్రేమతో వుండేవారు. క్రిందటి సంవత్సరం ఒక స్వప్నంలో, "అందరూ నేను తాగే సిగరెట్లను, వేసుకునే దుస్తుల్ని బట్టి అంచనా వేస్తారు. నిజానికి నా హృదయం ఎటువంటిదో ఎవరూ తెలుసుకోలేరు. నా హృదయం ఎలాంటిదో మీకు తెలుసా? సమస్త ప్రాణికోటిలో 'నేను' అన్న అహం స్వరణ ఏదైతో వున్నదో అదే నేను!" అన్నారు. అఖి విన్న తరవాత నాకు కలిగిన ఆనందానికి అంతేలేదు. ఇది నాకు పూజ్యులీ మాస్టరుగారు యిచ్చిన సందేశమనిపించింది. అంతేకాదు. అలా ప్రయత్నం చేస్తూవుంటే మనలో రాగద్వేషాలు తొలగి, మనం కూడా అంతులేని శాంతిని పొందవచ్చనిపిస్తుంది. ఆ దిశగా నా ప్రయాణం సాగాలని పూజ్యులీ మాస్టరుగారు కోరుకునే చక్కటి దృక్పథం జీవితంలో ఏర్పడాలని మనసారా కోరుకుంటూ, వాలి చరణాలకు అంజలి ఘుటిస్తున్నాను.●

పరమ పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాస్టరుగారిచే రచించబడిన అపూర్వ ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక గ్రంథములు

SRI GURUPADUKA PUBLICATIONS, C/o.SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

Regd.Office: Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar, Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad-68.

Phone: +91 - 74160 41550

Branch Office : Kondaiah Bunk Street, Kothapeta, Ongole, Prakasam Dist. Andhra Pradesh.

Phone:08592 233271

Send DD in favour of “**Sri Manga Bharadwaja Trust (Publications)**”, payable at **Hyderabad or Ongole**.

ఇతర ప్రచురణలు

శ్రీ సాయి లీలామృతం-శ్రీ గురు చరిత్ర (Bound)	450-00	మహాత్మల ముద్దులిడ్డదు	120-00
శ్రీ సాయి లీలామృతం	150-00	అవధూత చివటం అమృత	70-00
శ్రీ గురు చరిత్ర	150-00	శ్రీ సిద్ధరూడ స్నామి చరిత్ర	70-00
శ్రీ సాయి సన్మిధి	120-00	శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్క్రైప్చలు - పాట్-1	125-00
శ్రీ సాయి మాస్టర్ ప్రవచనములు	125-00	మరో నందదీపం	80-00
శ్రీ సాయినాథ ప్రభోధామృతము	80-00	ఆచార్య అమృత లేఖావళి	40-00
సాయినాథ పూజ	40-00	భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	175-00
సాయినాథ స్ఫవనమంజరి	10-00	బాలల శ్రీ సాయి లీలామృతము	25-00
శిరిడి ఆరతులు	15-00	మహాశ్రుతముదు	50-00
సాయిబాబాను సేవించడమెందుకు	10-00	శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్క్రైప్చలు - పాట్-2	125-00
సత్కంగము - భజన	5-00	బాలల శ్రీ సాయి సన్మిధి	50-00
శిరిడి క్లైష్ట సందర్భము	40-00	బాలల శ్రీ గురు చరిత్ర	50-00
విజ్ఞాన పీచికలు	99-00	శ్రీ సాయి మాస్టర్ నిత్యసత్య ప్రతము	15-00
పరిప్రశ్న	99-00	మాష్టర్ అమృత వాట్లు	100-00
మతమెందుకు?	20-00	BOOKS IN ENGLISH	
విది నిజం?	25-00	Sai Baba the Master	175-00
ధ్యానయోగ సర్వస్వం	99-00	Sree Guru Charitra	99-00
బుద్ధధ్యాన పూడయం	49-00	Supreme Master (Swami Samartha)	99-00
దత్తావతార మహాత్ముం	75-00	Sai Baba of Shiridi and His Teachings	99-00
సంహితాయన గురు ద్విసాహాటి	125-00	Life and Teachings of Hazarat Tajuddin Baba	99-00
పురుషుక్త రహస్యం	40-00	Children's Sai Baba the Master	60-00
సాయిసుక్తి - ఆచార్యవాటి	10-00	BOOKS IN OTHER LANGUAGES	
శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు	49-00	Sadguru Sai Baba (Hindi)	150-00
అవధూత శ్రీ చీరాలస్నామి	49-00	Sai Leelamrutham (Kannada)	150-00
అవధూత శ్రీ వెంకయ్యస్నామి	70-00	Sai Baba Jeevitha Charitham (Malayalam)	220-00
శ్రీ అనందమాయి అమృత	49-00	Sai Baba Leelamrutham (Tamil)	175-00
లిబెట్ యోగి మిలారేపా చరిత్ర	80-00	Sri Guru Charitra (Hindi)	99-00
శ్రీ హజరత్ తాజుద్దిన్ బాబా చరిత్ర	49-00	Swami Samartha (Kannada)	50-00
స్నామి సమర్థ (అక్కల్మై స్నామి)	49-00	Sri Guru Charitra (Kannada)	99-00
మనము - మన సంస్కృతి	70-00	Shiridi Aarathi (Tamil)	15-00
		Stavana Manjari (Tamil)	10-00
		Tibet Yogi Milarepa Jeevitha Charitra (Kannada)	55-00
		Sri Sainath Prabodhamruthamu (Kannada)	65-00
		Sai Sannidhi (Kannada)	120-00
		Sri Guru Charitra (Malayalam)	150-00
		Sri Guru Charitra (Oriya)	150-00

మార్చి 6, 2023 సోమవారం

ఉదయ కార్యక్రమములు

- గం. 5.30 - పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగాలికి మరియు పూజ్యశ్రీ అమృగాలికి మేలుకొలుపు సేవ,
విడిబి గృహమునకు ఆహ్వానించుట.
- గం. 6.00 - శ్రీ సాయిబాబా కాకడ ఆరతి
- గం. 7.30 - పూజ్యశ్రీ అమృగాలి సమాధి అభిషేకము, ప్రత్యేక అలంకరణ.
- గం. 8.30 - అల్పాహార వైవేద్య సేవ.
- గం. 9.00 - ప్రసాద వితరణ.
- గం. 9.30 - శ్రీ సాయినాథుని సన్మిధిలో, మహాత్మల సమక్షంలో, వేద మంత్రాలతో,
పూజ్య గురు దంపతుల లీలా కల్యాణ మహాత్మావ వైభవము.
- గం. 2.00 - భోజన ప్రసాద వితరణ

సాయంకాల కార్యక్రమములు

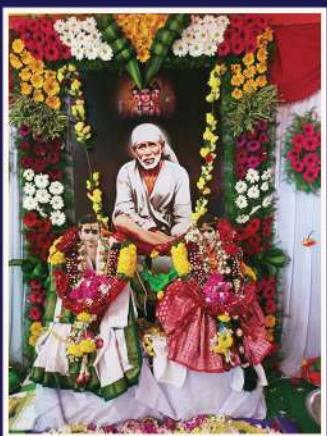
- గం. 6.00 - శ్రీ బాపట్ల సత్యంగ సభ్యులవే 'శ్రీ అలివేలుమంగా సమేత భరద్వాజ మహారాజ్ ల కల్యాణ
మహాత్మావం' అను బుర్రకథ.
- గం. 9.00 - శేష హోరతి.
- గం. 9.30 - ప్రసాద వితరణ.

మార్చి 7, మంగళవారం

- గం. 5.30 - పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగాలికి మరియు, పూజ్యశ్రీ అమృగాలికి మేలుకొలుపు సేవ,
విడిబి గృహమునకు ఆహ్వానించుట.
- గం. 6.00 - శ్రీ సాయిబాబా కాకడ ఆరతి.
- గం. 7.30 - పూజ్యశ్రీ అమృగాలి సమాధి అభిషేకము, ప్రత్యేక అలంకరణ.
- గం. 8.30 - అల్పాహార వైవేద్య సేవ.
- గం. 9.00 - ప్రసాద వితరణ.
- గం. 9.30 - 'పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగాలి భోద - నిత్యజీవితం' అను ఆంశంపై సద్గీప్తి.
మ॥ గం.1.00 - కార్యక్రమముల ముగింపు,
భోజన ప్రసాద వితరణ.

కళ్యాణ మహాత్మావమునకు విచ్ఛేయు భక్తులకు వసతి, భోజన సదుపాయాలు ఏర్పాటు చేయబడినవి.
వివరములకు :- శ్రీ టి.ఎస్. రాఘవ గారు (9063334964).

శ్రీ శ్రీ శ్రీ అలివేలు మంగా సమేత భరద్వాజ గురుదేవుల కళ్ళాణ మహాత్మవాన్ని తిథి
ప్రకారము ఫిబ్రవరి 15వ తేదీన అనేక ప్రాంతాలలో భక్తులు ఆనందోత్సాహలతో,
భక్తిత్రథలతో జరుపుకొన్నారు.

చీరాల

కావలి

వాముఅరు